WASHINGTON D.C.

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 255. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 6-го ГРУДНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 6, 1980 No. 255. VOL. LXXXVII.

ЗАКЛИК

ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНСОЮЗУ

Цього Різдва, як кожного року перед тим, українці Америки святкуватимуть народження Христа в затишку рідного вогнища і в красі традиційної української віри.

У цей час нашого радісного, пресвятого й урочистого сезону нехай ми не забуваємо про нашого молодого земляка, Михайла Метрінка, одного з 52-ох американських закладників в Ірані.

Український Народний Союз заохочує Вас уділити кілька хвилин Вашого часу, щоб післати Різдвяне привітання Метрінкові, даючи йому тим знати, що він постійно в наших думках і в наших молитвах, і що його горе продовжує бути частиною і нашого щоденного існування аж до часу його звільнення з неволі.

У цьому тижні всі працівники тут, у Головній Канцелярії Українського Народного Союзу, й у видавництві та редакції наших публікацій, підписалися під карткою-привітом, на якій висловлене одне велике бажання нас усіх, щоб дорогий Михайло швидко повернувся до його родини і друзів у Америку.

В цьому сьогоднішньому світі, де здається не раз, що ми живемо з ласки подій, які контролюють наше існування, зробім все від нас залежне, щоб внести в життя наших ближніх іскорку різдвяної Христової доброї волі й доброзичливості.

Картки слід висилати до: Michael Metrinko, 260 Taleghani Ave., Tehran, Iran.

Поштова оплата листа за океан становить 31 цент за пів унції.

Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу

Джерзі Сіті, Н. Дж.

В РИМІ ЗАКІНЧИВСЯ ПЕРШИЙ ЗВИЧАЙНИЙ СИНОД ЄПИСКОПІВ УКЦЕРКВИ

Рим, Італія (Патріярша канцелярія). — У днях від 25-го листопада до 2-го грудня 1980 року, за благословенням Папи Івана Павла II, відбувся у Римі Перший Звичайний Синод Єпископів Української Католицької Церкви поза межами України, що його скликав Отець і Глава Української Католицької Церкви Блаженніший Патріярх Йосиф Сліпий, і був його предсідником.

Синод почався спільним Архиєрейським Молебнем до Святого Духа при гробі св. Йосафа та у базиліці св. Петра при співучасті всієї української спільноти в Римі.

Крім Блаженнішого Отця Йосифа і його коадьютора Архиєпископа Мирослава Любачівського, які представляли ієрархію української Церкви на рідних землях, взяли участь у Синоді українські владики з Канади, Америки, Аргентини, Бразилії, Австралії та країн Західньої Европи. Разом усіх синодальних владик було 15. Чотири владики — з Югославії, Франції і Бразилії не могли взяти участи через недугу.

Як представник Папи був присутній на нарадах Синоду Кардинал Владислав Рубін, префект Священної Конгрегації для Східніх Церков.

Першим завданням Синоду був вибір кандидатів на Владик для Філядельфійської Архиєпархії та для Чікаґо, як рівнож на єпископів-помічників для деяких епархій.

На Синоді владики Української Католицької Церкви опрацювали спільний документ „Торжественного заперечення, канонічности т. зв. Львівського Собору 1946 року" та проаналізували стан української Церкви в Україні, зложивши відповідний плян дії в обороні прав віруючої людини в Україні, а зокрема в обороні прав для Української Католицької Церкви.

Синод Єпископів Помісної Української Католицької Церкви звернувся до своїх терплячих вірних в Україні і в засланні соборним посланням для піддержання їх у боротьбі за віру і Церкву. Синодальні отці підкреслили великі заслуги передач в Україні Ватиканського радіо і рішили звернутися до Святішого Отця з подякою за вже довголітні українські передачі.

Головними темами Синоду були: підготова до ювілею 1000-ліття хрищення Руси-України; екуменічна акція і співпраця з Українською Православною Церквою; священичі та монаші покликання; підготування перекладів Богослужебних книг на українську та інші мови; завдання мирян в українській Церкві; роля української родини у модерному світі.

У неділю, 30-го листопада, українські владики разом зі священиками-експертами, які приготовляли Синод, на чолі з Їх Блаженством відправили торжественну Службу Божу у соборі св. Софії з участю українських спільнот у Римі.

У понеділок, 1-го грудня, Блаженніший разом із усіми єпископами були прийняті на авдієнції у Папи Івана Павла II. Відтак Святіший Отець прийняв на авдієнції усю українську спільноту в Римі, коло 250 осіб, разом з владиками.

Під час обох авдієнцій Їх Блаженство Отець Йосиф привітав Папу українською мовою, а відтак Святіший Отець промовив найперше до владик на їхній авдієнції, а потім — до всієї української громади в Римі по-українському, уділяючи всім присутнім та усьому українському народові апостольське благословення, спільно з українськими владиками. Під час авдієнції Блаженніший вручив Папі в дари його погруддя, роботи скульптора Лева Молодожанина.

Українські синодальні отці закінчили свої наради у вівторок, 2-го грудня, поробивши різні постанови і рішення відносно тем, які вони розглядали і які будуть оголошені у свому часі. Для введення у життя рішень Синод Українських Єпископів встановив Єпископські комісії.

Перший Звичайний Синод Єпископів Української Католицької Церкви, під головуванням Його Блаженства Патріярха Йосифа, встановив наріжний камінь самоуправи Української Католицької Церкви, згідно з традиціями Східніх Церков і постанов Другого Ватиканського Собору.

ВІДКРИТТЯ СЕРІЇ КОНЦЕРТІВ ПРОЙШЛО З ВЕЛИКИМ УСПІХОМ

Ню Йорк, Н. Й. (А. П.) Започаткування серії концертів музики українських композиторів в Українському Інституті Америки (УІА) відбулося у неділю, 30-го листопада ц. р., в присутності не тільки представників українського музичного світу, але й гостей з Метрополітальної опери й Бродвею, а це: Павло Плішка й Ед Іванко та міністр провінційного парляменту Алберти Юліян Козяк з дружиною Варварою.

Тома Гриньків

У програмі першого концерту виступав відомий піяніст Тома Гриньків. Ентузіязм, з яким слухачі вітали піяніста був доказом того, що це була подія, якої наша громада вже віддавна чекала, що виконавець перевищив її всі сподівання. Ентузіязм не минув і після концерту, бо сонячні абстракції його брата, маляра Роберта Гриньковa, нові чіткі і яскравих барв, були немов продовженням музики.

Ціллю цієї серії концертів, за словами організаторів з УІА, є популяризація серйозної української музики в Нюйоркському мистецькому світі. У нашій музичній літературі, за їхніми словами, є багато поважних творів, які заслуговують на це, щоб стати частиною музичного репертуару світових, а не тільки українських концертів. Для цього, щоб ці наші твори могли знайти дорогу до світового репертуару потрібно досвідчених і охочих виконавців, концертових заль і слухачів. У нас завжди хорошого із них елементів бракувало.

Перший концерт цієї серії, у якій Тома Гриньків виконував твори Бортнянського, Ревуцького, Косенка й Нижанківського, був доказом того, що ми маємо дуже талановитого й кваліфікованого артиста. Концертова акустична заля УІА була майже вщерть виповнена слухачами, зокрема численними любителями української концертової музики, що й багато з них вперше мали нагоду почути.

Ціллю цієї серії концертів, крім популяризації української музики, є також придбання фондів на утримання будинку Інституту. Багато з українських інституцій, товариств і громадян, які користуються приміщеннями інституту не свідомі того, що кошти утримання такого будинку великі (власники будинків без сумніву знають про це) й що члени Інституту своїми пожертвами покривають ці кошти. Пожертви членів на Інститут, так само як і дотації на концерти цієї серії, можна відтягати від податків.

У черговому концерті цієї серії, який відбудеться у неділю, 4-го січня 1981 року, виступлять Галина Стрілець — скрипаль, Нестор Цибрівський — чельо та Тома Гриньків — фортепіян, які виконуватимуть твори Косенка, Скорика й Барвінського.

Клівлендська Округа УНС відбула організаційні збори

Група учасників нарад у Клівленді з д-ром Іваном Флисом (перший зліва), головним контролером д-ром Богданом Футесм (перший справа), головним радним Тарасом Шмагалою (другий справа) і Миколою Кігічаком.

Клівленд, Огайо. — У неділю, 2-го листопада ц. р., в год. 2-ій пополудні, тут у приміщенні „Самопомочі", 45 секретарів, організаторів і членів УНС прибули на збори клівлендського Окружного Комітету. Частковою причиною численної участи було бажання союзовців з клівлендського терену попрощати Миколу Кігічака, секретаря 240-го Відділу УНС, який на протязі 10-ох років зорганізував 578 членів.

На зборах були теж головний предсідник д-р Іван Флис, д-р Богдан Футей, головний контролер УНС і Тарас Шмагала, головний радний. Збори відкрив Василь Ліщинецький, голова Окружного Комітету. Обов'язки секретаря сповняв Роман Возняк.

Привітавши всіх присутніх, голова зокрема зупинився над організаційною працею Округи. Він погратулював М. Кігічакові за приєднання 24-ох нових членів в 1980 році, закликаючи інших, за зразком М. Кігічака, здобувати якнайбільше членів. В. Ліщинецький також подякував за приєднання нових членів д-рові Б. Футеєві (6 членів), В. Стригунові (5 членів), Марії Дейчаківській (5 членів), Марії Капраль (5 членів) і Н. Бобечко (5 членів), як рівнож подякував іншим, які зорганізували менше чим 5 членів. Звернувшись до секретарів всіх Відділів, які у 1980 році не зорганізували ані одного члена, він сказав, щоб вони або взялися до більше активної праці, або, щоб поробязувати свої Відділи й об'єднатися з іншими. Він також висловив сподівання, що при співпраці всіх секретарів і організаторів, Клівлендська Округа УНС у 1980 році повинна свою квоту — 230 нових членів — збільшити до 75-ти відсотків.

Опісля В. Ліщинецький попросив до слова д-ра І. Флиса, який порушив загальні теми, що ними цікавляться Відділи, секретарі і члени УНС.

Д-р Флис ствердив, що при кінці серпня 1980 року майно УНС зросло до

(Закінчення на стор. 7)

ДОПОВІДЬ ПРОФ. ЛЕВА ШАНКОВСЬКОГО

Чікаґо, Ілл. — В п'ятницю, 12-го грудня ц.р., о год. 7-ій вечора тут у приміщенні Філії УКУ при 2305 Вест Супіріор вулиці відбудеться заходами дирекції Філії публічна академічна доповідь проф. Лева Шанковського з Філядельфії на тему: „Початки християнства в Україні".

ДИСКУСІЙНИЙ ВЕЧІР АБН

Ню Йорк, Н.Й. — Прихильники АБН в Америці (ПАБНА) спільно з Товариством Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського (ТУСМ) влаштовують в четвер, 11-го грудня ц.р., о год. 7-ій вечора в залі Дому ОУВФ при 136 Друга авеню — дискусійний вечір на якому з короткими доповідями виступлять: мгр Слава Стецько, керівник бюра ЦК АБН і головний редактор журналу „АБН Кореспонденц" Чарлс Андрянський (мадярський представник до АБН). Перший доповідач говоритиме про „Акції АБН в Мадриді"; другий на тему „За поглиблення співпраці народів, членів АБН". Після доповідей — запити і дискусія. Вступ за добровільними датками.

Прем'єр Португалії загинув у летунській катастрофі

Лісбона, Португалія. — Літак, у якому перебував прем'єр португальського уряду Франсіско Карнейро, розбився після старту біля лісбонського летовища. Прем'єр загинув на місці разом з міністром оборони, що був у його товаристві. Загинули також два пілоти й декілька інших осіб, які були в тому малому літаку.

Прем'єр Карнейро летів на політичне передвиборче віче до Опорто. Під кінець цього тижня відбуваються вибори президента Португалії. Карнейро брав дуже активну участь у виборчій акції за вибором генерала Антонія Карнейра. Проти генерала Карнейра кандидує теперішній президент Антоніо Рамальйо Еанес. Обидва кандидати і їх прихильники вели агресивну передвиборчу акцію, до якої прив'язувано дуже велику вагу, як в краю так і за кордоном.

Вдова Мао признається до вини

Пекін, КНР. — Четвер, 4-го вересня був моментом драматичного перелому в великому політичному процесі в Пекіні. Чіянг Чінг, вислухавши свідків, які звинували проти неї, а опісля магнітофонний запис виданих нею доручень з справі переслідування арештованого опісля президента КНР Лію Шаочі, почала признаватися до вини.

„Так, це мій голос", — сказала вона, прослухавши магнітофонний запис. Видаючи доручення переслідувати Лію, який був прагматичним політиком і протиставився ексцесам „культурної революції", вона сказала: „Лію є великим контрреволюціонером, секретним зрадником, відступником та великим ворожим агентом. Він заслуговує, щоб його потяги на тисячу, на десять тисяч кусників". Після усунення з комуністичної партії в 1968 році, рік пізніше Лію важко захворів і помер, а його вдова ще довгий час сиділа в тюрмі.

Один зі свідків зізнав, що Чіянг дала йому доручення знайти докази, що жінка Лію була американським шпигуном. А коли він у кінцевому протоколі зі слідства подав, що не знайшов ніяких доказів такої її вини, то вона завернула цей протокол і доручила поновити слідство та написати новий. Після того той працівник служби безпеки, як тепер подав він, написав другий протокол, в якому „доказав", що жінка Лію була „американським, японським", та ще й до того „шпигуном Куомінтангу", тобто агентом Чан Кай-шека. А щоб той працівник служби безпеки не міг говорити про цю справу, то його також посадили в тюрму, де він перебув понад п'ять років.

В Сальвадорі замордовано три американські монахині

Сан Сальвадор, Ель Сальвадор. — Тіла трьох американських монахинь і одної світської місіонерки, які тут пропали без сліду у вівторок, 2-го грудня, знайдено в гробі недалеко летовища, при одній з бічних доріг. Всі вони постріляні зпереду, в лице, або в груди. Всі три були довголітніми працівниками християнських жіночих орденів в Сальвадорі та займалися опікою убогих.

В околиці тій перебуває багато військових відділів і працівників державної безпеки і мабуть тому постали підозріння, що вбивники рекрутуються з їхніх рядів. На місце поховання помордованих прибув негайно після повідомлення про знайдення тіл американський амбасадор у Ель Сальвадорі, Роберт Вайт. Речник Державного департаменту Джон Треттнер заявив, що американські урядові чинники пильно слідкують за розвитком подій у Сальвадорі та висловив уболівання з рамени американського уряду з приводу численних жертв тероризму в тій країні.

Представники хунти, яка кермує державними справами в Сальвадорі та представники кабінету міністрів відбули пресову конференцію для закордонних журналістів, яких прибуло значне число до Сальвадору у зв'язку з похороном шести політичних лівих лідерів, що згинули з рук терористів. Загально допускали, що похорон стане поштовхом до масових терористичних акцій, як це було на похороні вбитого терористами Архиєпископа Сальвадору Оскара Арнульфа Ромеро. Тоді загинуло понад тридцять людей. Священики й монахи орденів є одною з головних цілей розшалілого терору в Сальвадорі. Цього року крім Архиєпископа Ромеро терористи вбили ще 10 священиків. А протягом одного дня останньо згинули з рук терористів 20 людей, спалено вісім підприємств та заатаковано поліцію.

У світі

ПРЕЗИДЕНТ СУДАНУ ГЕНЕРАЛ ГААФАР аль-Німейрі відбув поїздку до Етіопії для посередництва в конфлікті, що триває між центральним правлінням в Аддіс Абебі і повстанцями в Еритреї, які домагаються самостійности для своєї країни. Президент аль-Німейрі мав довші розмови з комуністичним лідером Етіопії, полковником Менгісту Гайле Маріям, одначе дотепер невідомо вислідів цих розмов. Як подає світова преса, президент Судану мав також намір добитися зміни в поставі Менгісту до Заходу. Дотепер Менгісту беззастережно підтримує Москву на всіх міжнародних формулах. В додатку до цього Етіопія допомагає в проникненні совєтських впливів на терен Африки, зокрема в Судан. Президент аль-Німейрі намагався відмовити Менгісту від того.

ЄРУСАЛИМ, ТЕПЕРІШНЯ СТОЛИЦЯ ІЗРАЇЛЯ, зовсім змінив свою обличчя за роки від часу влучення його в 1967 році до Ізраїля. Посадник Єрусалиму Теодор Коллек послідовно переводить пляни перебудови, добудови й укращування того стародавнього міста, „столиці трьох релігій". Тепер Єрусалим має коло 300,000 населення, в тому 75 відсотків жидів. Урядова комісія рішила тепер протягом найближчих п'яти років збільшити його до приблизно півмільйона населення. З цією метою будуть вибудовані цілі квартали нових будинків у північній частині міста.

В Америці

ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ҐАЛЛУПА поінформував, що в загальному дорослі американці бажають зміни виборчого закону і ліквідації електоральної системи та домагаються зміни, у якій президента можна б вибирати звичайною більшістю голосів. Речники цього інституту кажуть, що якщо б сьогодні проголосити референдум в цій справі, то два з трьох американців голосували б за скасування електорального закону. Майже 70 відсотків запитаних у цій справі виборців заявились за зміною і уважають, що встановлений в 1787 році закон треба обов'язково замінити іншим.

ПОЛІЦІЙНІ ЧИННИКИ у стейті Ню Джерзі опублікували пересторогу перед поширенням наркотиків серед молоді, що нею займаються мабуть торгівці такими продуктами. Щоб склонити молодь до вживання наркотиків несовісні спекулянти випустили тепер на ринок кольорові значки з „Мікі Мавсом" до наліплення, але клей з другої сторони є сильно змішаний з наркотиком званим ЛСД. Поліція закликає родичів до співпраці і просить повідомляти про такі випадки поліцію, якщо в дитини, після забави з такими „значками" появиться форма галюцинацій, чи взагалі будь-яка зміна у поведінці, телефонувати можна на число: (609) 882-2000. Всі інформації поліція-держатиме у строгій таємниці.

ПРОВІДНІ РЕСПУБЛІКАНЦІ, головно сенатори і конгресмени, роблять натиск на президента-елекга Роналда Регена, щоб він остаточно рішився кого він хоче номінувати до свого кабінету і проголосив список таких осіб якнайскорше, бо довше протягання, на думку законодавців, тільки викликає недовір'я до республіканців. Реген натомість вичікує, бо номінати мусять перейти перевірку і порадитись зі своїми родинами. Покищо вибранцями Регена є: ген. Александер Гейг, який за всіма правдоподібностями буде державним секретарем, Каспер Вайнбергер, передбачений на секретаря оборони, Волтер Рістон на секретаря скарбу, Вілліям Сміт на генерального прокуратора, Кліфорд Гансен на секретаря внутрішніх справ, Рой Донован на секретаря праці, Річард Швайкер на секретаря Департаменту здоров'я і суспільної допомоги, Дрю Луїс на секретаря транспортації.

Ще один російський письменник виїжджає за кордон

Москва, СССР. — Число видатних російських письменників, яких совєтська влада випускає за кордон, останнім часом зростає. На протязі останніх декількох місяців оце вже третьому видано легальний паспорт виїхати за кордон з родиною. На поворот їм мабуть дозволу не дадуть. Випущено тепер за кордон блискучого політичного й сатирика Владіміра Войновіча.

Найпопулярнішою серед совєтських читачів є книжка Войновіча „Життя й особливі пригоди салдата Івана Чонкіна". Цю книжку заборонено в СССР, але її перепачковують нелегально зі закордону, а на тересні СССР масово переписують на друкарських машинках. Примірники цієї книжки на чорному ринку в СССР коштують великі гроші, але, не зважаючи на це, на них є величезний попит. У ній автор представляє жорстоку безглуздість солдатського життя в Совєтському Союзі. А в книжці „Іванкіяда", яку він написав перед тим у тому самому дусі, розказано про всілякого роду надуживання в совєтській бюрократичній машині та про умови людського побуту, які штовхають людину шукати захисту в тих же бюрократів.

Обидві ці книжки перекладені на різні мови світу й популярні серед читачів у різних країнах. В Західній Німеччині зокрема зацікавлення особою Войновіча велике і його запрошено відбути цикл викладів у славній баварській Академії мистецтв, а тепер почалися заходи для його виступів на ширшому форумі.

Після видання пашпорту й дозволу на виїзд за кордон В. Войновичеві з родиною в колах, які інтересуються підсовєтським життям, зі збільшеною увагою порушують питання: як це так, що тільки російськомовні письменники в СССР дістають дозвіл на виїзд за кордон? Протягом останніх місяців виїхав за кордон Василій Аксьонов, Лев Копелев, а тепер В. Войновіч.

КУРС В УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

Ню Йорк, Н.Й. — Український Музей організує курс виготовлення традиційних прикрас на ялинку для молоді і дорослих. Курс відбуватиметься в днях 6, 7, 14, 20 і 21-го грудня в годинах від 2-4 по полудні в приміщенні Музею при 203 Друга авеню, тел. (212) 228-0110. Вступ: нечлени 3.50, члени 3, студенти і пенсіонери — 2,75 доляра. Діти до 16-го року життя — даром.

У СПРАВІ РІЗДВЯНОСВЯТОЧНИХ МАТЕРІЯЛІВ

Матеріяли до Різдвяносвяточних чисел „Свободи" редакційного порядку, як теж святочні побажання і оголошення, редакція і адміністрація „Свободи" прийматимуть тільки до 10-го грудня 1980 року (до числа за новим календарем), та до 20-го грудня 1980 року (до числа за старим календарем). Всіх читачів проситься додержуватися цих речинців. — Ред.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Американські парадокси

У травні 1965 року відбувся перший висад американського астронавта на Місяць. Від того часу відбулося вже таких п'ять висадів американських людей на Місяць і за кожним разом вони привозили мішки зразків поверхні тієї планети. У космосі кружляють американські сферичні кораблі, у центрі Космічних дослідів НАСА (Крайова Адміністрація Аеронавтики і Космосу) виготовляє віддавна пляни постійної міжплянетної комунікації.

Водночас тепер, осінню 1980 року, все ще нема доїзду підземкою до будь-котрого з трьох міжнародних летовищ в метрополітальній ареї Ню Йорку (летовище ім. Кеннеді, Ля Ґвардія і в Нюарку), а нюйоркські підземки — найбрудніші і найпоганіші в цілому світі. Помазані чорною фарбою (ґраффіті) стіни, вікна і двері. Здебільша відчиняються тільки одні двері, майже у кожному поїзді частина вагонів без світла, а сам власник підземок, Метрополітен Трензит Авториті, признає, що коли б було кілька „зайвих" більйонів долярів, тоді „може" за п'ять років прийшла б поправа в нюйоркській транспортації...

Прибутки з податків в Ню Йорку становлять річно округло 25 більйонів і 160 мільйонів річно. Наслідком щораз дальшого обмежування видатків — дефіцит міста Ню Йорку зменшився до „тільки" кругло двох з половиною більйонів річно і банкрутство висить вічно, як Дамоклів меч над цією метрополією світу. Ню Йорк має десятки музеїв і мистецьких ґалерій із Метрополітальним Музеєм у проводі, чудові бібліотеки і книгарні, але водночас це, мабуть, найбрудніше місто у світі: недавно можна було вичитати, що щодо бруду на вулицях, то ще недавно Гонґ Конґ у своїй портовій дільниці перевищував Ню Йорк, але нині вже Ню Йорк в цьому відношенні „наздогнав і перегнав".

Впаде сніг на кілька цалів — у Ню Йорку і Чікаґо повна катастрофа. Комунікація спаралізована, немає достатньої кількости возів для розвоження і розсипування соли по вулицях, на підземкових лініях замерзають вилиці, автобуси припиняють рух, годі перейти з одної сторони вулиці на другу. Колишньому посадникові Ню Йорку Джонові Ліндзі по нинішній день нюйоркчани не можуть забути не те, що він страшенно розбудував бюрократичний апарат міста та пообсаджував високоплатні посади (по кількадесят тисяч долярів річно) своїми кревними і протеґованими,а те,що він не міг дати собі ради з прочищуванням найбільших артерій міста від снігу.

Було сухе літо і мало дощів цієї осени. І ось — паніка, що рівень води у міських збірниках злетів із приблизно 70 відсотків до яких 30 відсотків. І посадник міста звернувся вже із закликом до мешканців, щоби заощаджували воду, заборонив подавати воду в ресторанах і каварнях, хіба гість виразно її замовить, та заборонив змивати водою стіни вагонів підземок і автобусів, і без того страшенні брудних. А в Америці безліч рік, озер і водопадів.

Не тільки Ню Йорк, але й інші великі американські міста — Чікаґо, Філядельфія, Клівленд, Сан Франсіско, Лос Анджелес — це осідки найбільшого багатства і найбільшої нужди. Відомо, що всі три „великі" автомобільні компанії — Дженерал Моторс, Крайслер і Форд — проголосили алярмуючу статистику спаду продажу їхніх авт. Так, наприклад, Форд зголосив втрату тільки за другий квартал цього року на 467 мільйонів долярів, Крайслер втратив 536 мільйонів за три квартали цього року, Дженерал Моторс зголосив втрату 412 мільйонів долярів в одному кварталі цього року. Всі вони скидають вину на заливання Америки малими і дешевими автами — з Японії, Німеччини, Франції, Італії, — і вимагають від Уряду встановлення імпортової квоти для чужинецьких автомобілів чи інших перешкод для їхнього експорту до ЗСА. Але промовчують 1) чому вони не зміркували впору, що американці переставляються на малі авта і не продукували їх і 2) величезну різницю коштів продукції у ЗСА та в Японії. Тут президенти трьох названих автомобільних велетнів конкурують своїми платнями із Президентом Америки (200,000 дол. річно), а автомобільний робітник в Америці не заробляє менше 7-12 долярів за годину. Так само робітник — електротехнік заробляє більше, як професор університету.

Америка є країною парадоксів. Рай для молодих, чистилище для старих. Пенсії від Соціяльного Забезпечення для людей понад 65 років вистачають, щоби не вмерти, але замалі, щоби з них вижити. Однією із причин інфляції є надмірно високі платні всіх — і губернаторів і сенаторів і конґресменів і будівельних робітників, всі заробляють більше, як їм треба на пристойне життя. І поруч із цим — щасливими є нуждарі, які можуть тільки один раз денно діставати гарячу юшку від Армії Спасення.

Ярослав Гайвас

НА СХОДІ — ЗМІНИ

Йдеться про Близький і Середущий Схід — невралгічний обшир сучасного світу. Де б'ють джерела енергії, яка порушує нашу індустрію і великою мірою зумовлює спосіб нашого життя та де сконфронтувалися життєві інтереси світових потуг, а взаємні суперечності і боротьба сил того району затиснулася в гордійський вузол. Там тепер наступили зміни й заповідаються дальші, ще більші, що причиняться до постання зовсім нової ситуації.

Над тим обширом домінують два елементи: нафтова ропа й конфлікт Захід — Схід, або ще вужче Москва — Америка. Донедавна розвиток подій у тому обширі викликував тільки поважні побоювання. Було мало надій на покращання, а ще менше на повний вихід зі складної ситуації. У Туреччині розклад, щораз глибші ферменти в ісламських країнах, арабсько-ізраїльський конфлікт, а це все так безоглядно й уміло використовувала Москва. Несподіваним абсурдом заскочив усіх політ президента Єгипту Анвара ель-Садата до Єрусалиму. Подія, на чиї наслідки можна чекати довгими роками, але яка аж ніяк не залишиться безслідною в історії.

А потім революція в Ірані, яка перетворила ту „першу лінію оборони Заходу" в одну велику загрозу для нього. Майже логічною ланкою того ланцюга подій був совєтський напад на Афганістан. В очах Кремля напад на Афганістан це було здобуття вийнятково вигідної бази, з якої можна промінювати,а навіть домінувати силою в різних напрямах. Але що далі? Ця до зухвалости сміла совєтська інвазія на Афганістан, яка радше нагадує добу конкістадорів, а не добу використовування людиною атому й компютора, обіцювала Москві величезні користі, а принесла великі клопоти. Бо не лише совєтські дивізії стоять і ще довго стоятимуть у жорстокій боротьбі з афганським народом, але напад на Афганістан так яскраво й виразно освітив положення в тій частині світу й російські пляни, що на них мусіла прийти відповідь.

До цього часу важілем та мірилом усіх подій у тому обширі і постави до них є ізраїльсько-арабський конфлікт. Напад Совєтського Союзу на Афганістан показав, що є інші сили й процеси, в обличчі яких арабсько-ізраїльський конфлікт тратить свої розміри і вагомість. Араби, покищо не всі, побачили, що справа західнього берега Йордану, самостійности чи автономії мільйона палестинських арабів, це тільки епізод, а не вісь, довкола якої обертаються події й укладаються — сили. Накінець, зовсім у стилі згаданих тут подій прийшов вибух іраксько-іранської війни. Як домик з карт розлетівся дотеперішній „єдиний фронт усіх арабів", перестала працювати „ісламська єдність", змінилися фронти і союзи. Йорданія, Савдійська Арабія і понад десяток менших арабських держав і державок підтримали Ірак, а Сирія, Лівія, Південний Ємен, Палестинська визвольна організація, а за ними Ливан і Альжир підтримали Іран.

В Аммані, столиці Йорданії у вівторок, 25-го листопада, почалася конференція всіх членів Арабської ліги, тобто всіх арабських держав. Принаймні так вона була задуманою в „раніших, кращих часах", бо тепер її згадані вище п'ять арабських держав і ПВО збойкотували. Та ще й до того Сирія у відповідь на неї пересунула на йорданський кордон 20,000 вояків і чотириста танків.

Конференція в Аммані закінчилася рішенням її учасників створити спеціяльний фонд для допомоги потребуючим арабським країнам. Фонд цей має 5 більйонів долярів, велика сума навіть для арабських продуцентів ропи, яка може допомогти неодній арабській країні піднестися на вищий господарський рівень. Очевидно, порушено і багато політичних проблем, а серед них питання палестинських арабів. Ще 1974 року на конференції Арабської ліги в Рабаті, Марокко, учасники тієї конференції винесли однодушне рішення, яким передали цілу справу палестинських арабів Палестинській визвольній організації, забравши її від Йорданії. Король Йорданії мусів був погодитися на такі рішення, коч правий берег Йордану, сьогодні частина Ізраїля, належав до часу „шестиденної війни" 1967 року власне до Йорданії; Йорданія має до сьогодні велику частину колишньої Палестини, більшість йорданських громадян є палестинцями, палестинці-мешканці правого берега Йордану ще й донині мають йорданські пашпорти, судді й інші колишні йорданські урядники дістають пенсії з Амману. Але не було ради, король Гусейн мусів затиснути зуби й погодитися на рішення своїх „арабських братів", бо їх було багато й вони мали гроші.

Одначе ПВО і привид самостійної палестинської держави не лише зганяє сон з очей королеві Гуссейнові, але й іншим арабським країнам і їхнім привладним чинникам. ПВО складається у великій мірі з елементів, які виразно заповідають знищення теперішнім арабським режимам. ПВО намагається творити свою „державу в державі" в різних арабських країнах, як це їй пощастило в Ливані, а чого теж вона була близька в Йорданії і тільки „чорний вересень" і рішуча збройна боротьба йорданських військових частин проти палестинських мілітарних баз на її території спасла її від того. Одначе постання самостійної палестинської держави відразу поновило б ту загрозу і то в багато більших вимірах, як це було передтим. Палестинське населення Йорданії, яке творить більшість у тій країні, підтримало б палестинців з ПВО і тої самостійної держави і ледве, чи Йорданія змогла б зберегтися в теперішньому стані.

Та на цьому не вичерпується очевидність загрози. ПВО і її керівництво, а насамперед Ясір Арафат повністю стали знаряддям у руках Совєтського Союзу. Створення самостійної палестинської держави під еґідою ПВО через це дало б Москві, комуністам вимріяну базу для діяльности на Близькому Сході, а в першу чергу серед арабів. А що це значило б для пануючих домів у тій же Йорданії, Савдійській Арабії, Оманові і всім іншим шейхам нічого пригадувати.

Склалося так — припадок це, чи за чиїмсь пляном —, що саме тепер ізраїльська партія праці, лідер опозиції в Ізраїлі і сподіваний переможець у недалеких

(Закінчення на стор. 7)

З НАШИХ БУДНІВ

Запрошення на весілля

Мої близькі сусіди, панство Татухи, читали запрошення на вінчання їх похресниці, обертаючи в спрацьованих руках делікатну, тендітну карточку з написом „Інвитейшен", срібним дзвіночком та й ще конваліями приоздоблену...

— Ади, ще відав недавно я її, крихітоньку, до хресту тримала, а нині, подивіться, вона мене на своє весіллячко просить, — пані Татушиха змахнула заблудившу сльозу з повіки..

— Велл, — відкашельнув з повагою пан Татух, поправивши окуляри на носі. — Він сповільна і з деякими артикуляційними труднощами прочитав дружині текст запрошення, зразу перекладаючи його на-наше; пані ж Татушиха то і діло, що раз-у-раз його перебивала:

— Тут, в Америці, не біда молодій просити гостей на весілля: надрукує собі таких карток з дзвіночками сотку-дві та й висилає кому хоче. В Краю забрало б її принаймні три дні часу поки обійшла б з дружкою ціле село, а всіх мусіла просити, хто нагодився по дорозі: чи мале, чи старе, жид, пан, чи циган, за перепрошенням, — усякому треба було вклонитися три рази, як звичай велів, поцілувати старого в руку, а молодого в лице, та й ще сказати: „Просили Вас тато-мама і я вас прошу до себе на весілля".

— Ба! — в задумі зморщив чоло пан Татух, — то ще було пів-біди ходити просити по-сухому, а коли, скажемо, взялося на сльоту, коли розкислися стежки-доріжки, тоді вже ця бідна молода мала тяжкий час!

— Ой, Господи! — аж зойкнула пані Татушиха.

— Ну, а дружка?

— Та й дружка крипірувала, — погодився пан Татух.

— Ой, пригадую собі, як то я дружчила Марині Пилиповій!.. Приходимо до старого Багрія, а в хаті нема нікого — пішли січку різати до стодоли, тільки малий Терешко сидить підпенькою на порозі та й печену бульбочку уплітає. А під носом у нього, така, вибачай, булька, як кінська підкова! А я сміюся з Марини, аж боки рву! „Ну, — кажу, — поклонись цьому соплієві, та й проси його на весілля!" А вона трохи не плаче: „Ой, каже, Ганнусю, я не годна! Та вже йому, шмаркачеві, уклонюся, а ти його поцілуй!"

— Велл, — розвів руками пан Татух, — колись був соплій, то с райт, але якось бачиш з того виріс, обчухався, і до Америки приїхав, та й ще потім на куму тебе попросив. Тоді ти вже й не дивилася — є в нього під носом кінська підкова, чи немає, а саме перша рвалася його цілювати!

— Ой, так, так!.. Не діждався, бідачисько, тієї щасливої хвилини, щоб свою донечку під вінець провадити! Якби був, небіжчик, так не пив, то й може не дістав би того гартатаку... А так—поминай, як звали.

— Велл, чоловік живе, як муха, — промовив пан Татух, поклавши на поличку коло конверти з недільною колектою весільне запрошення, оздоблене дзвіночком і конваліями. Конвалійки, здавалося, ніжно запахли, а срібний дзвіночок злегенька й мелодійно задзвонив, відлунням давніх літ...

Ікер

Людмила Волянська

„КНИЖКА НЕЧУВАНО ВАЖЛИВА"

В Парижі, в жовтневому числі престижевого польського місячника „Культура", надруковано добру інформативну статтю з ЗСА авторки Селлі Босс про проблеми етнічної Америки, зокрема „етніків зі Східньої Европи і частково з південної", якими особливо займається публікація — „Рапорт Новака про Нову Етнічність", що появляється вже другий рік у Вашінґтоні заходами й невтомною працею відомого американського знавця етнічних справ, науковця — професора релігії, Майкела Новака, автора дуже голосної книжки-трактату про етнічні групи в Америці, що не піддалися процесові „перетоплюючого казана". Він написав свою книжку „The Rise of the Unmeltable Ethnics" ще в 1971 році і відтоді наполегливо намагається заохочувати етнічні групи Америки краще пильнувати своїх народних інтересів.

Його „Рапорт" власне і поставив своєю метою, — пише Селлі Босс, — вперше в історії американської періодичної преси, „заініціювання традиції ефективного дбання про свої етнічні інтереси серед тих американців, які до цього часу такої традиції не мали: поляків, словаків, українців, білорусів, хорватів, сербів, чехів, литовців, лотишів і — хоч в меншій мірі — італійців і греків". Інші етнічні групи також охоплені „Рапортом", хоч вони — чорні, мексиканці, ірляндці, жиди і німці, або вже влилися в головний потік американського життя, або мають власні „групи натиску", які вміють вимогти своїм тиском на Конгрес для себе прихильне законодавство.

Далі, подаючи цікаві й цінні відомості про працю М. Новака й його „Рапорт", загально, авторка довше спиняється над першою книжковою публікацією цього видавництва — книжкою українського автора д-ра Богдана Витвицького п.н. „Ще один Голокост — багато кругів пекла", що вийшла англійською мовою у Вашінґтоні в квітні цього року. Книжці Витвицького авторка присвячує одну третину своєї статті й найкращі вислови читача й рецензента, що прочитав усю працю і багато з неї навчився. Тепер вона рекомендує цю цінну книжку іншим читачам для їхньої користи й цікавости.

Селлі Босс пише: „В квітні 1980 року 'Рапорт Новака' видав свою першу книжку: Богдана Витвицького 'Ще один Голокост — багато кругів пекла'. Це коротка історія 9-10 мільйонів осіб зі Східньої Европи, які загинули разом з шістьма мільйонами жидів, як жертви нацистської агресії й расової політики. Це передусім українці (біля п'яти мільйонів), поляки (понад три мільйони), білоруси (понад два мільйони) і — в особливій категорії призначених на цілковите вигублення — цигани (біля одного мільйона). Витвицький розбиває ці цифри на ще інші підкатегорії: на тих, які загинули — як то мовиться — на полі бою (тут найбільші втрати понесли поляки); на тих, які погинули як військовополонені в таборах в неволі; на депортованих до примусової праці в Німеччині; також на помордованих як осіб цивільних, 'припадкових' жертв війни. Витвицький також обговорює ідеологічні підстави нацизму: газетку під заголовком 'Унтерменш', яку поширювано в мільйонах примірників в Німеччині під час війни, 'Майн Кампф' Гітлера, інші публікації з часів війни разом з офіційними інструкціями для керівників слов'янських теренів у Східній Европі. Інша ще категоризація, що наявна в книжці, — це розбивання жертв на людей, присуджених на цілковиту загладу (цигани) і приречених на часткове знищення, розраховане на вигублення освічених верств народу і обернення решти в фізичну робочу силу (поляки, українці, білоруси).

Книжка Витвицького — це перша американська книжка, яка обговорює ці справи з перспективи слов'янських меншин і яка здобула собі апробату жидівських середовищ (передмову до неї написав рабін Сеймор Сіґел). Вона нечувано важлива. Факти, які стосуються долі нежидівських жертв у З'єднаних Стейтах Америки майже невідомі (або маловідомі). Тут дев'ять з десяти американців, запитаних, що діялося з поляками в часі Другої світової війни, правдоподібно відповіли б: 'Допомагали нацистам у винищуванні жидів'. Пара осіб напевно б відповіла, що поляки заініціювали винищення жидів.

(Продовження на ст. 7)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

У СПРАВІ ДОПИСІВ

У „Свободі", ч. 249, 28-го листопада ц.р. у дописі Ореста Питляра п. з. „Помер музика" трапилися деякі неточності в життєписі мого бл. п. чоловіка і я прошу їх виправити. В статті сказано: „став концертмайстром великого віденського Бірґертеатру, річ майже нечувана для авслєндера під гітлерівським режимом". Насправді, мій чоловік був концертмайстром Вінер Бірґер Театер від вересня 1945 року до березня 1946 року, отже, вже після упадку Гітлера. Натомість, від вересня 1944 року до квітня 1945 року, коли з огляду на війну замкнули вже всі театри і їх працівники пішли до інших, потрібних для війни робіт, мій чоловік працював як фізичний робітник у Сіменс-Гальске Верке, Відень, Апостельґассе. (Возив віндою товари).

Він також ніколи не вчив у відомій Істмен скул оф мюзік, а був приватним вчителем струнних інструментів у публічних школах Рочестеру дванадцять років. Після приїзду до Америки працював не в Ню Йорку, а у Філядельфії, у Говард-Гансон ресторані.

Любов Цегельська

Рочестер, Н. Й.

В „Свободі", ч. 245, з 21-го листопада ц.р., був надрукований допис про „Український День в Кергонксоні", Н. Й. У ньому були пропущення і помилка.

Не згадано взагалі про виступ молодечого ансамблю, який був у такому складі: Р. Бедрій, Х. Бедрій, М. Сосяк і Б. Бакум, який дуже гарно виконав дві пісні під власний акомпаньямент фортепіяна і гітари. Випущено також рецитацію п-і Л. Яців вірша Є. Фоміна „Чернеча гора".

Вірш М. Драй-Хмари і його переклад на англійську мову О. Бакум, подано п.з. „Без назви". Такої поеми Драй-Хмара, мабуть, ніколи не написав. Мова тут про вірш, котрий не має формальної назви, але є відомий зі слів свого першого рядка „І знов обвугленими сірниками..."

О. Б.

Гайленд, Н. Й.

Іван Флис
головний предсідник УНС

БЕЗСЛАВНИЙ XIII КОНҐРЕС

(III)

(9)

Як делегати в напруженні очікували, ворожнеча між опозиційними сторонами збільшувалася.

УНСоюз, який в подібних випадках грав ролю арбітра, стояв перед можливістю, що буде вмішаний як один з антагоністів.

Пан Білинський не брав активної участи в дебатах. Але він сидів за горішнім президіяльним столом або у першому ряді перед президією, щоб бути до розпорядження якщо предсідник чи інші потребуватимуть його поради чи вказівки. Ґрандіозна гра. Добре виконуване і також гідно. За це треба його похвалити. А його спроможність зберігати холоднокровність під час більшости критичних хвилин — величезна!

Перед Конґресом ми довідувались з деяких джерел, і навіть з канцелярії УККА, що виглядає так, наче б то провід Визвольного Фронту не плянував використати перевагу своєї більшости для перебрання УККА. Ми не вірили таким поголоскам, але все ж таки надіялись.

Підлога під нами всіми завалилась, як Номінаційна комісія повернулася в неділю до звіту та подала свої рекомендації. Добрянський на президента. Ми всі на це погодилися. Білинський на екзекутивного віцепрезидента. Цю рекомендацію оперто на звіті Контрольної Комісії, що ротаційна система, мовляв „не виправдалася". Про дві інші номінації до Екзекутиви була вістка у „Свободі" і я не буду томити вас повторюванням. Українські братські союзи здеґрадовано до другорядних позицій; кожний з них міг найменувати свого представника на малозначний в уряді УККА пост віцепрезидента.

Щоб запевнити Визвольному Фронтові раз назавжди більшість голосів у Президії й Екзекутиві УККА, Екзекутиву збільшено до 26 членів, хоча статут встановляє цю кількість на 15 осіб. Шістьох додаткових Екзекутива кооптувала поза статутом в 1976 році, а тепер додано ще п'ять без зміни чи доповнення статуту, отже виразно беззаконно і невластиво та проти постанов статуту УККА.

Терпеливість має свої межі. Іван Олексин, предсідник Українського Братського Союзу, із деяким напруженням намагався здобути нагоду для протесту. Схвалений більшістю Правильник нарад не дозволяв на дискусію над звітами комісій. Справжня затичка рота меншості в найважливішій хвилині.

І. Олексин є або наполегливою або цілком безстрашною, цілком відданою справі захисту інтересів наших співсоюзівців в Українському Братському Союзі людиною. Раз йому пощастило дістати в руки голосник, він уже його не попустив. „Пане голово, формальна справа!" — зголошував він раз-по-раз. Це не була справа формальна, але предсідник не міг того знати. Дальше, предсідник мусів завважити, що Олексина підтримує організація комбатантів та що відмовлення голосу Олексину призведе до неопанованої ситуації на залі. Комбатанти можуть бути сьогодні вже 35 років старші, але їхня запопадливість за добре змагання на залі нарад не послабла.

Ми сиділи, чекали і надіялись, що Олексинові таки пощастить дістати слово, мимо постанови схваленого більшістю Правильника. Предсідник Конґресу не мав уявлення про те, що Олексин хоче сказати. Але ми знали.

Я знав, що як Олексин дістане нагоду говорити, тоді я та інші вимагатимемо „однакового часу". Іванові Олексинові, який з досить невинним виглядом стояв біля голосника, вимагаючи нагоди сказати „кілька слів у формальній справі", нарешті дозволено говорити.

Олексин картав ціле поступування на Конґресі, проголошуючи його протиконституційним і проти статуту УККА. Він протестував проти перебрання УККА одним політичним угрупуванням. Він оскаржував як зраду арбітражне скасування традиційної ротаційної системи для представників чотирьох братських союзів на пості екзекутивного віцепрезидента і, вкінці, заявив, що Український Братський Союз уважає будь-яку дальшу свою участь у XIII Конґресі ні до чого не придатну, бо виглядає, що УККА опинився під повною контролею фракції Визвольного Фронту.

Один камінь зрушує лявіну.

Я встав ще заки Олексин закінчив своє картання і обережно проходячи біля президії підніс палець до предсідника д-ра Богдана Футея, заповідаючи йому, що „я вимагаю однакового часу".

Я підійшов до голосника, взяв його в руки та очікував, щоб предсідник дав мені слово.

Я мав в руках заяву, щоб її скласти в імені членів Головного уряду УНСоюзу, які становили делеґацію УНСоюзу на цьому Конґресі.

Мушу признатись, що стоячи біля голосника та очікуючи своєї нагоди говорити, я був досить нервозний, хоча перед своєю досить довгою промовою я зробив своїх звичайних п'ять глибоких віддихів. Мої коліна дещо тряслись і руки дрижали, заставляючи мене тримати голосник правою рукою, а ліву руку, в якій держав свої записки, поставити для стабільности на мою праву руку. Так я виголосив заяву про становище делеґації УНСоюзу.

Додам, що делеґати УНСоюзу: наша заступниця головного предсідника Марія Душник, наш касир Уляна Дячук, наш секретар Володимир Сохан, наш організатор Василь Оріховський, наш контролер о. протопресвітер Степан Біляк та два наші радні Анатолій Дорошенко і Андрій Джула були ввесь час однодушно згідні щодо наших акцій. Ми також мали посередню принципову згоду інших членів нашого Головного Екзекутивного Комітету.

(Продовження буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1980 РІК

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ Ч. 403 і Ч. 502

ВІДДІЛИ ч. 403 і ч. 502 у Саскатуні об'єдналися в один Відділ, число 502 у Саскатуні, Саскачеван. Злука утверджена з датою 31-го жовтня 1980 року. Секретарем Відділу ч. 502 є ДАН МАРЦИНЮК.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
6 Ришій Христина Г.
10 Ватуцький Петро І. мол.
26 Гудак Чірила А., Патриція А.
28 Дуб Надія А.
78 Беврі Джоді Л., Річард А.; Пелліш Ярема, Юдіт; Стрейментіс Ліза М.
85 Франц Скотт Р.; Піккола Таммі А.
89 Парака Марися
96 Шраєр Бет 2.; Варго Стефанія М.; Нагій Іванна М.
98 Буркі Михайло Дж.
116 Грибовський Адам М.
127 Кокотайло Іван Є.
158 Вучик Лариса
161 Кудрих Яків К.
171 Стедман Ліндсей
194 Мерлі Олександер К.
221 Кавановг Келлі М.
223 Кухарчик Давид Д., Йосиф Е.
230 Ярош Роберта Л.
240 Ганич Михайло Р.
241 О'Малій Риян П.
242 Галупа Марлена А.
293 Портерфільд Лариса Г.
333 Боберський Христина Л.; Гольтер Джілл Д.
336 Ганич Михайло Р.
341 Питяк Андрій В.
343 Пастернак Елейн М.
349 Захарко Роман П.
356 Продивус Анна М.
377 Дзінґала Лариса К.
383 Вутлер Іванна Л.
407 Смал Марія А., Ґрейґ В.
414 Аґрін Наттан С.
434 Роніш Ярема, Юрій
444 Волошин Маделина Л., Ванесса К.
450 Мілaнич Ліза М.
465 Король Михайло
472 Дашко Арон А.
481 Куннінґтам Стефан Д.
488 Меєр Володимир І., Лариса М., Наталка Е.; Чорненький Юстин.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
25 Радковський Юрій
35 Трутенко Борис
149 Смерка Тарас І.
221 Петруняк Ірина М.; Калін Василь
236 Кальверик Рита А., Михайлина, Джаксон М.
318 Хрін Йосиф
322 Данчук Андрій
323 Гарднер Валя М.
336 Волінжер Роберта С.; Семчишин Анна Н.
361 Мє Кормик Франко
387 Індарс Елена Р.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
88 Нолан Доріін М. 2, Михайлина Д. К. 2, Іван Ф. мол.
502 Матвішин Алісія; Мурфій Варвара І., Донна М., Іван Г., Григорій М.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
25 Левицький Марія Г.
78 Мельчіоні Ліза, Маргарита Л., Стефан; Кошер Михайло.
114 Глюґман Христина А.; Чорномаз Леонард А.
121 Іванців Гайді Л., Джоді Л., Стася М.; Грім Михайло Д.; Лорх Дениса Д., Еріка Л., Ервін К. мол.; Патерсон Коллін М., Ерік; Фрідель Фредерик Е. мол.
154 Варч Катерина Є.; Витіш Андрея С., Василь ІІ, Михайло І.
254 Андруся Адам Р.
382 Кресіна Маріянна К.
385 Кміт Євген Д.
423 Філіпчак Андрій
427 Зулінов Іван П.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
335 Лазука Юдит А.; Кохарська Іванна; Матійчук Микола; Шміт Кімберлій А.
403 Матвішин Аліса; Мурфай Варвара, Донна М., Григорій, Іван Г.; Нолан Дорін 2, Іван Ф. мол., Михайлина 2.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
53 Корчинський Марія
458 Мельник Тарас І.; Пілітті Михайло С.; Шестак Іван
459 Будник Синтія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
14 Вутковський Христина
25 Падковський Юрій
35 Трутенко Борис
149 Смерка Тарас І.
221 Калін Василь; Петруняк Ірина М.
236 Кальверик Джаксон Марія Г., Михайлина, Рита А.
318 Хрін Йосиф Р.
323 Гарднер (Музика) Валя М.
327 Герула Ліза А., Томас В.
336 Волінжер Карол Р.; Семчишин Анна Н.
361 МкКормик Франк Р.
387 Індарс Еллена Р.
445 Мазепа Маріянна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Аттон Патриція І.; Івашків Софія М.
22 Колодій Лев А.
23 Кашуба Григорій М.
39 Бобецький Володимир М.
43 Данчак Ліза
75 Ждан Варвара М.
93 Клюфас Роман А.
96 Маланчук Ольга М.
106 Явний Соня О.
114 Пелучівський Василь Ю.
116 Ганінчак Лідія М.
147 Чорній Іван мол.
150 Сава Елена С.
153 Головінський Юрій В.
155 Гойда Роже С.
161 Оришко Андрій І.
175 Маркович Ігор; Потапенко Борис
204 Соневицький Андрій В.
230 Донеґан Памеля І.
238 Каглер Чарлена М.; Кондратюк Оксана
254 Гімма Лавра М.
268 Волощук Христина М.
271 Станецький Орися; Більський Іван И., Марія А., Роберт И.
327 Федорців Борис, Марія
356 Насовська Донна А.
379 Вробель Богдан А.; Паламар Глорія Л.
397 Войт Ярослав
407 Квасницька Віра
422 Оранський Катерина
432 Лейб'юк Оксана
465 Цурковський Роман В.
503 Снігурович Ірена

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
20 Кушнір Марко А.; Сивак Михайло, Олекса
22 Гавалюх Дебора Л.; Іванишин Роберт Т.
42 Гуда Богдан
63 Форд Анна; Марцінік Каміля М.
75 Ждан Варвара М.
94 Ломака Давид І.
106 Онуляк Михайлина
114 Кухта Володимир, Наталка, Олександра
116 Горват Юрій Р.
120 Древна Михайло И.
130 Коваль Руссель С.
131 Ковальський Євген Р.
155 Степаш Ірена Н., Марія О., Анна
177 Вербінський Джоі Т.
218 Мельник Павло Д.
221 Врагар Патриція А.
223 Микула Михайло мол.
230 Козіоринський Патриція А.
271 Стець Стефан М.
274 Сенедак Томас К.
305 Якобсон Гарольд Е. мол.
320 Рад Андріян Я.
345 Абрамчук Отто І.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
78 Віврій Кей А.; Карканіс Карен
127 Грекуляк Ярослав Ю.
242 Седор Марія
322 Данчук Андрій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
318 Соммер Патриція А.

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Коцька Іруся Р.; Воврмідт Патриція І.; Павлюк Карол А.
7 Дітковський Казимир С.
15 Сокіл Іванка В., Марія Е.; Терлецький Тетяна М.
20 Масловський Михайлина
22 Пієрс Елмір С. III
25 Криштальський Марко, Рома О.
26 Козак Михайло
34 Коп Анна Р.
46 Григорський Марія
53 Шпікула Данило Р.
56 Ковальчі Нансі І.
57 Юбак Роберт М.
59 Тарасюк Марія
63 Опалка Теодора Р.
70 Ледій Джеймс М.
78 Пеліщ Ірена, Джеймс; Мартин Рут Е.; Карканиця Карен М.; Вавpі Кей А.; Чістакоф Стелла М.; Страмейтіс Юдит А., Альма Г.
83 Вейнбрідж Доріс Е.
85 Францъ М., Василь М.
93 Клюфас Роман А.
94 Вугай Христофор А. 2; Палаташ Дарія 2
96 Шраєр Річард Р.
99 Лавзано Анна М.
127 Лонг Глорія О.; Грекуляк Ярослав Г.
136 Стехнович Юрій; Тимчина Василь
143 Мандзюк Анна О.; Шпорлюк Роман
164 Каланик Микола мол.
172 Гайвас Аскольд Т.
174 Плошанський Роман Т.; Серафин Мирон Л.
175 Вазюк Леонард
178 Гаґнон Катерина С.; Савсій Анна
200 Дзіка Гелена; Пацюра Михайло
204 Чорній Люба; Сафіян Анна, Володимир
214 Сташків Йосиф
221 Фафендик Параска; Лаврів Іван
231 Пастушок Катерина Н.
242 Седор Марія; Галупа Михайлина М.
251 Нидза Михайло П.
253 Мадеха Христина
254 Гімма Лавра М.
261 Дяченко Олександра Л.
266 Стефінів Кость
269 Фуга Павло
282 Косик Йосиф
287 Турецький Микола
290 Попіна Катерина М.
293 Хома Іван; Василин Лідія М.
301 Чопівський Лідія
304 Коман Семен
307 Михайлів Володимир
316 Вілик Любов; Вишняков Валерія; Ковальчук Володимир; Міллер Алан М.; Попов Світлана
322 Дончук Андрій
324 Баб'як Стефан
336 Кілярський Михайло В.
343 Пастернак Вітті А.
346 Зига Зенон Б.
358 Лобур Мирослав
360 Звірецька Елеонора Г.
374 Варчин Григорій
379 Матушак Дарлен
394 Закревський Чеслава
399 Д-р Гроховський Іван; Куриця Юрій
407 Смол Іван, Лорі; Шаран Таня
409 Санський Марія Б., Юрій, Патриція М.
422 Гріффін Іван Д.
434 Цурковський Роман В.
439 Павлуш Антоній
441 Бровчук Варвара
444 Романов отець Леонард І.
458 Вальчук Марко, Дарлен, Дебора
473 Марунчак Віра
490 Кастнер Карол А.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
35 Трутенко Борис*
53 Де Пальма Роза
64 Монтіморано Діяна
103 Курилець Григорій
106 Сиротинський Михайло*
165 Вілан Леон*
174 Трешневсьдий Мирослав
200 Кручовий Анастасія
234 Рой Василь*
236 Кальверик Констанс М., Іван М.*
239 Вевіллі Марія
240 Вібик Михайло*; Тимків Варвара
364 Кмита Сетфанія
414 Шумило Ярош Л.*, Оксана
436 Дідух Володимир*, Чарковський Дюбомир*
452 Розумов Анна

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
88 Ткачук Ірена, Іван 2, Анна 2; Нолан Марія
94 Городиський Рената
106 Малюк Дарія
155 Аліцький Марія
377 Завадовський Теодозія, Стефан*
407 Ващук Іван
496 Кігічак Михайло, Меланія, Люба
502 Матвішин Марія А.; Морріс*; Святенький Іван*, Ірль М.*; Васараба Дейлі Л.*, Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.
5 Бойко Стефанія
88 Літепло Ольга М.
127 Смук Михайло
295 Микитин Орест; Шабловський Анна
414 Снігурович д-р Михайло
500 Гой Петро*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
5 Самбой Врус Т.*
25 Квашніковська Чеслава; Віллон Лідія А.; Паліенко Ава Р.; Титла Маркіян*
42 Семенина Іванна
82 Слободян Павлина
88 Маслій Василь К.
114 Грицай Нестор
133 Олівера Армандо*
137 Куцинда Михайло Т.*
154 Вартч Вероніка М.
163 Врасвель Юрій*
171 Піліпшен Микола Г.*
176 Мойсеєнко Володимир мол.*, Анна І.
204 Писарівський Володимир*
217 Кодіяк Павло*
239 Ходак Роман*
245 Онищенко Ірена
266 Адамс Катерина
281 Глушко Ліліяна, Віталій*
316 Сидор Іван Ф.
325 Смейка Леся
341 Назаревич Петро*
386 Піцик Володимир
397 Филипенко Юрій*
407 Ціхоцький Анатолій*
419 Дребот Михайло*
423 Гриневич Андрій; Пилипчак Фрума; Фершак Мирослава
427 Гарась Орест*
465 Купчак Михайло*
468 Дервінський Тельма
470 Ленник Михайло Р.*, Маркіян І.*
472 Сидор Олег І.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
61 Малюк Дарія
104 Аліська Марія
240 Кигичак Люба, Меланія, Михайло
312 Завадоський Теодозія, Степан*
335 Вонасяк Софія; Вроблівський Еміль* Раймонд (Роман)*; Кохайський Володимир*, Люціля, Михайло*; Матвійчук Микола, Фей; Новак Катерина; Процик Петро, Марія; Писар о. Евстахіюс; Себок Марія 2, Михайло*
371 Бойчук Іван
403 Басараба Дейлі*, Марія; Матвішин Марія А., Морріс*; Світенький Ієрль*, Іван*
423 Городиський Рената
442 Ващук Іван
485 Нолан Марія; Ткачук Анна 2, Ірена, Іван 2.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
2 Сенкович Нансі
35 Трутенко Борис*
53 Депальма Роза
64 Мантіморано Діяна
94 Судомир Йосиф М.*
106 Мельник Меланія Л.; Сиротинський Михайло*
125 Махомета Палагна
147 Ионак Григорій мол.*
153 Лоцюняк Вікторія Л. С.
155 Мокар Геральд С.*
165 Вілан Леон*
173 Щерба Едвард Р.*, Нансі І., Стефан І.*; Кампбел Карен
174 Никоряк Ольга; Трішневський Мирослав*
194 Дубас Соня О.
200 Кручовий Анастасія
230 Ярош Михайло І.*
234 Рой Василь*
236 Кальверик Констанц М., Іван М.*
239 Вевілль Марія
240 Тимків Варвара; Вібик Михайло*
316 Іванців Дебора А.
327 Гірула Василь, Анісля
346 Вербенець Володимир*
348 Деметра Іван М.*
364 Кмита Стефанія Е.
374 Бартков Станлій*
414 Шумило Ярослав, Оксана 2.
424 Букаш Михайло
436 Дідух Володимир*; Чарковський Любомир*, Марія 2.
455 Дзядів Марія
460 Моренець Елеонора
464 Мельничук Ивона, Микола*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Аттон Карол А.
39 Фарботник Михайло
45 Кічула Михайло А.*
121 Губаль Чарльс мол.*
166 Мельник Зеновій Л.*
174 Прийма Василь*
192 Німий Ольга
204 Сафіян Анна, Володимир; Ярема Аґнесс
238 Де Враун Людмила
271 Станецький Анна
285 Гейзлер Юрій
292 Козловський Анна
430 Гош Іван 2.
432 Тимочко Сильвія
440 Кліш Володимир*
464 Костюк Стефан*
471 Стричок Теодор*
495 Будзан Тіна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
13 Варіга Димитрій
14 Кравець Анна, Антін; Процайло Иосефа
20 Заржинський Микола*
22 Перґанді Єлисавета М.; Карпа Василь В.*
25 Гарасимчук Євген*
42 Гуда Марія
63 Кавіш Варвара І.; Келлар Стефан*, Марія А.; Андерсон Річард І.*; Одрій Марта М.; Руперт Василь С.*; Турко Стелла Р.
64 Вурній Михайло І.*
88 Квас Володимир; Конті Меланія
94 Грицай Василь*, Анна
114 Олеярчик Михайло, Параска
119 Мамриш Марія А.
120 Докманович Марія
127 Смук Михайло*
131 Андрущишин Ольга
147 Савда Стефанія, Богдан М.*
155 Тимко Григорій мол.*
161 Ларніш Михайло мол.*
174 Кавка Марта; Крохмалюк Антонія
175 Вігун Орися Л.; Скальська Текля
221 Де Леон Каролин
226 Крупський Корнель
241 Дангело Стелла
261 Фаллер Грогирій С.*; Аркотин Марія
268 Костишак Василь*
287 Калін Раймонд Л.*; Лукашин Анна; Ґріідан Катерина
288 Вісгун Захаріяш*
311 Романяк Іван*
316 Кіссель Стефан
325 Стрібула Стефан*
327 Федорців Теодора
334 Беднайчук Анна С.
349 Пілат Анна; Мельничук Анна
367 Тимчишин Мирослав*
372 Миллан Євгенія
385 Таращук Дмитро
402 Романко Микола
440 Гузар Володимир
471 Зазуляк Григорій*
472 Боднарук Іван
486 Мілко Тарас
497 Мазурок Осип; Кіт Степан

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
146 Шпорлюк Роман

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
53 Корчинський Маріна
458 Мельник Тарас Т.*; Пелеті Михайло*; Шевтак Іван А.*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
13 Спіяк Гелен В.
35 Лушний Микола; Трутенко Володимир, д-р 2.
45 Мамчур Ілля
52 Горошко Йосиф П.
59 Комарницький Ілько
63 Суран Газель Р.; Мелеасон Андрій*
67 Геріяк Данило
83 Паразяк Іван
94 Сушінський Григорій*
102 Вербінський Михайло; Кокетко Іван*
104 Бобик Марія
112 Куба Розалія
125 Кобак Марія
130 Кровиць Мирон*
132 Куницький Стефан*
137 Девін Гелена
142 Боднар Іван
148 Віленька Февронія
155 Басараб Йосиф*; Ґурал Агафія
174 Сявавко Олександра
183 Крокоський Антонія
191 Тисяк Іван 2.
204 Керницький Тарас А.
206 Казан Петро*
219 Гнида Аанстасія
220 Лушний Микола
234 Саламаха Анна, Генеґа Стефан
235 Андрик Пазєчка
248 Пик Йосиф*
267 Хомик Христина
272 Малецький д-р Юрій
274 Лопушанський Михайло*
281 Гіль Катерина
282 Добранський Іван 2.*
292 Приймак Юхим
301 Шпак Марія
312 Зарицька Ольга
325 Гнида Анна
337 Притула Богдан В.*
345 Диманик Іван В.*; Корчик д-р Іван П.*
346 Довганій Аґлая 2.
348 Гулич Стефан
355 Сагала Марія
356 Лозовий Степан 2.
358 Лабик Марія
361 Свитак Поллі (Пазя) 2.; Кошак Семен; Кунич Катерина
367 Васчко Панко; Іванчо Петро 2.*
375 Сенич Михайло*
383 Степаник Йозефіна
385 Дмитришин Осип 2.*; Корчик Іван П. д-р*
432 Шелюк Франко
438 Терлецький Марія
441 Свідерський Павлина
457 Татарінов Филип
481 Довбуш Дмитро

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
1 Дудик Мариян
46 Григорський Богдан
83 Унґуріян Катерина
94 Вугай Христофор А.; Палаташ Дарія
143 Мандзюк Анна О.
163 Яцьків Богдан І., Йосиф М.
174 Площанський Роман Т.; Серафин Мирон Л.
200 Пацюра Михайло
204 Сафіян Анна, Володимир
240 Норка Віктор
251 Нудза Михайло П.
261 Дяченко Олександра Л.
301 Чопівський Лідія
304 Колячко Михайло
311 Федірко Микола, Микола мол.
331 Марків Оксана Г.
358 Лобур Мирослав
360 Звірецька Елеонора Г.
416 Шкамбара Марія
422 Рой Олександер Р.
441 Бровчук Варвара
444 Романов о. Леонард І.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
131 Добровольський Мирон; Попович Ірена, Петро ДВМ.*
358 Чіпак Богдан Р.*
419 Дребот Михайло*

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
94 Городиський Орест д-р
496 Кігічак Люба
502 Васараба Олекса*, Марта; Матвішин Морріс*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
13 Нагумик Михайло*
42 Головачук Дороті А.; Чура Михайло Г.*
78 Ройгріг Іванна Г., Фредерик Г.*; Мельчіоні Стефан*
88 Каришин Михайло*, Анна М.
106 Губаль Богдан Р.*; Станґріт Франка
127 Горганюк Стефан мол.*
133 Олівейра Армандо*
154 Витіш Ларія, Василь*
166 Кухар Іда, Іван А.*, Лінда І., Іван мол.*
183 Сіґнореллі Алесандро*
218 Рудяк Павло*
219 Степовий Ольга
233 Дирів Володимир*
269 Липка Іван
387 Чепізак Зенон; Мотиль Ігор І.; Здирко Іван
427 Кардаш Міра
436 Вербовецький Михайло Г.*
442 Микитчук Лев*; Шнайдер Дмитро*
465 Купчак Михайло*
498 Савчишин Степан
500 Масюк Андрій В.*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
51 Лебедович Ольга
240 Кугучак Люба
403 Васараба Марія, Олекса*; Матвішин Морріс*
423 Городський Орест

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
122 Попович Михайло ст.*
238 Давид Софія
277 Стефанів Андрій
379 Огаренко Володимир*
402 Остапович Богдан В. Н. отець*
407 Вінчур Елисавета
443 Кульчицький Михайло*
456 Михальчишин Михайло

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
174 Козовик Олександра
337 Притула Богдан*

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 31 жовтня 1980 р.)

Кляса 1-ша	300
Кляса 2-га	181
НОВІ КЛЯСИ:	
Кляса Е 18	3426
Кляса Е 20	4510
Кляса Е 65	335
Кляса Р 20	6500
Кляса Р 65	125
Кляса ТР 65	485
Разом	$ 15,862

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 31 жовтня 1980 р.)

Старий рід забезп.	29
Кляса О	144
Кляса Т	1613
Кляса W	11027
Кляса Р 20	12252
Кляса Е 20	9403
Кляса Е 65	2643
Кляса Р 65	1565
Кляса DP 60	198
Кляса DP 65	712
Кляса ADD	6847
Кляса Т 10	195
Кляса Т 5	45

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса Р 20	467
Кляса Е 20	282
Кляса Р 65	20
Кляса Е 65	41
Кляса Е 18	2
Разом:	$ 47,485

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 30 вересня 1980 р.):	21,542	56,414	6,860	84,816
Активні члени: (Приріст у жовтні 1980 р.):				
Нові члени	56	110	27	193
Прийняті наново	16	41	5	62
Прийняті з перех. листами	10	21	5	36
Зміни кляс забезпечення	—	7	—	7
Прийняті з Деп. Молоді	—	5	—	5
Разом:	82	184	37	303
(Убуток у жовтні 1980 р.):				
Суспендовані	26	39	34	99
Відійшли з перех. листами	14	37	6	57
Зміни кляс забезпечення	5	7	—	12
Відійшли до дорослих	5	—	—	5
Померли	1	73	2	76
Вибрали гроші	18	46	—	64
Відійшли з випл. п. сум. заб.	40	21	—	61
Виплатили вповні вкладки забезпечення	31	61	—	92
Відійшли на част. випл. заб.	—	1	—	1
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезп.	—	1	8	9
Разом:	140	286	50	476
Члени, які випл. вкладки: (Приріст у жовтні 1980 р.):				
Виплачене забезпечення	31	61	—	92
На безпл. продов. забезп.	19	15	—	34
Разом:	50	76	—	126
(Убуток у жовтні 1980 р.):				
Померли	1	21	—	22
Вибрали готівку	14	18	—	32
Повернені в актив	—	2	—	2
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом:	20	46	—	66
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем жовтня 1980 р.:	21,514	56,342	6,847	84,703

УВАГА

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за жовтень 1980 р. суспендовані, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члениУНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж жовтня 1980 р. взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН,
головний секретар

„День Союзянки" в Рочестері

В неділю, 21-го вересня цього року, Союз Українок Америки — Відділи ч. 47 і ч. 46 в Рочестері, Ню Йорк — відзначив 25-річний ювілей Окружної управи Північного Ню Йорку „Днем Союзянки".

Добре обдумана і різнорідна програма цього дня складалася з трьох частин: виставки матеріялів загальної праці СУА, зокрема поодиноких членок обох відділів; спільного обіду з громадянством; показу застосування традиційної української вишивки до сьогочасної моди.

У просторій залі церкви св. Йосафата, прибраній гаслами, які пропагували досягнення і завдання СУА, членки обох відділів довели свою працьовитість та артистичний смак у ділянках прикладного й образотворчого мистецтва.

На окремих столиках були розкладені вишивки, кераміка і писанки виконання членок 47-го Відділу: Марії Матковської, Ірини Юрків, Іванни Мартинець, Марії Костів, Ірини Руснак, Тамари Гривнак, Марії Лозинської, Марії Лилак, Ольги Навірної й Анни Єйни з маленькою внучкою Тасею; експонувалися образи виконання Ірини Твердохліб і Наталії Ґуран.

У виставку 46-го Відділу включалися вишивки, кераміка, писанки і ляльки, виконання Ірини Лужецької, Христі Венгльовської, Зої Литвинець, Дарії Лужецької, як також образи Ані Івасів і Яри Кекіш. На столику Гуртка книголюбів ім. Олени Залізняк можна було оглянути знімки з діяльности гуртка та збірку книжок. Лялька в подільському строї, перша з багатьох, яку виконав недавно заснований Гурток любителів українського народного мистецтва, притягала зір барвистістю та докладністю праці

Окрему увагу присвячено матеріялам СУА, таким як хроніка, альбоми відділів та Окружної управи, матеріяли — видання Українського Музею в Ню Йорку, Комітету Збереження Української Спадщини, знімки і листи подяки для Суспільної опіки, яку веде 47-ий Відділ, і знімки та робітки дітей Світлички.

Друга частина „Дня Союзянки" — прийняття-обід, відбулась у шкільній їдальні з участю пароха церкви св. Иосафата о. шамбеляна Миколи Бабака і о. ігумена Мокрицького в заступстві пароха церкви Богоявлення, членок обох відділів з родинами, представників організацій і гостей з Боффало й Монтреалю — разом 180 осіб. Членки 46-го Відділу Христина Венгльовська, Анна Івасів і Параня Міллер внесли прапор СУА, а голова цього Відділу Стефанія Павлович прорецитувала гимн СУА при фортепіяновому супроводі Ані Сорохтей. Голова 47-го Відділу Марія Крамарчук, вітаючи Окружну управу з ювілеєм 25-річчя, вручила китицю рож голові Окружної управи Іванні Мартинець, обравши за мотто слова Лесі Українки про необхідність зорганізованости у гурті. Вона висловила признання для зусиль і осягів Окружної управи, закликаючи до дальшої співпраці з думкою про одну велику ідею.

Ведуча програми Ірина Михайлюк, секретарка Окружної управи, представила гостей за головним столом та привітала преставників організацій і гостей із Боффало та Монтреалю. Отець шамб. М. Бабак зложив теплі привітання Окружній управі й усім членкам СУА, а секретар місцевого Відділу УККА інж. Петро Твердохліб висловив признання для праці обох відділів у Рочестері.

Голова Окружної управи Іванна Мартинець з'ясувала ціль і діяльність Окружної управи, згадала заслуги для СУА довголітньої голови бл. п. Марії Когутяк з Ютики і почесної членки бл. п. д-р Євгенії Єржківської з Сиракюз. Опісля відзначила вона колишніх голов Окружної управи: неприсутню Софію Онуфрик та присутніх Марію Крамарчук і Ірину Руснак, обдаровуючи їх букетиками квітів.

Зі зворушенням і теплом привітали присутні дітей Світлички, які, увійшли на залю, несучи для першої голови і організаторки Окружної управи Марії Крамарчук по одній квітці, що їх зібрали на кінці презентації у пишний букет на доказ вдячности від усіх за невтомну працю довгих літ для добра організацій й громади. Цю милу несподіванку підготовила Ірина Юрків, виховна референтка 47-го Відділу й опікунка Світлички. Голова І. Мартинець відчитала грамоту признання для заслуженої М. Крамарчук.

По відмовленні молитви, яку провів о. шамб. М. Бабак, приступлено до смачного обіду, приготовленого членками обох відділів, за що належить їм особлива подяка.

В розривковій точці після обіду виступили діти — сини панства Пауків — шестирічний Богдан і 10-річний Стефан. Чистий дітoчий голосок Богдана при фортепіяновому акомпаньяменті брата Стефана викликав бурю оплесків. Обід закінчено молитвою, яку провів о. ігумен Мокрицький.

Третьою частиною програми „Дня Союзянки" був гостинний виступ членки Ліги Українських Католицьких Жінок Канади Марії Струмінської з Монтреалю з показом української традиційної вишивки у пристосуванні до сучасного одягу.

Цю імпрезу відкрила Ірина Руснак, референтка мистецтва при Окружній управі СУА, інформуючи про програму „Дня Союзянки" і вітаючи М. Струмінську. Гостя Марія Струмінська у своєму слові зворушила присутніх виявом любови до вишивки та рідного краю, де нарід створив і збагатив цю вишивку, яку ми з обов'язку й любови тут зберігаємо, передаючи знання і любов до неї молодому поколінню. У супроводі настроєвої фортепіянової музики Ані Сорохтей і з поясненнями до показу Христі Ковч почався показ. Колекція строїв М. Струмінської, а було їх 27, складалася із щоденних і вечірніх суконь, усі стилізовані і вишиті за народними зразками і традиційними мотивами. Деякі зразки були автентичні і музейної вартости; більшість, однак, були відтворені на підставі оригінальних взорів. Оглядаючи

(Продовження на ст. 8)

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1980 РІК

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1•	733.30	153	3,309.85	332	301.92
2	81.83	154	25.02	333	109.01
3	64.50	156	298.00	334	339.94
5	1,400.85	158	545.14	336	1,405.72
6	463.99	161	1,523.89	337	706.42
7•	705.27	162	142.00	338	150.45
8	1,150.19	163	1,017.04	339•	407.91
9	167.12	164	395.04	340•	475.85
10	195.52	165•	853.49	341	854.46
11	134.62	167	55.75	342•	822.50
12	279.79	168	435.04	343•	375.23
13	1,742.85	169	269.46	344	690.85
14	1,976.84	170	1,197.36	345	1,533.27
15	848.73	171	946.05	346	947.76
16	380.53	173	1,285.88	347•	1,266.68
17	383.52	174	978.41	348	987.09
18•	320.46	175	656.14	349	1,474.12
19	262.31	176•	408.94	350	433.06
20	1,034.01	177	344.63	351	25.79
21•	251.82	178	49.97	353•	1,071.16
23	625.68	180	646.75	354	168.04
24	28.85	181	53.18	355	356.20
25	2,256.97	182	674.63	356	321.60
26	254.18	183	1,411.55	357	16.10
28	141.24	184	581.05	358•	1,934.44
29	203.11	190	34.63	360•	1,049.73
30	292.67	191	2,270.99	361•	1,450.00
31	112.82	192	251.21	362•	497.92
32	1,476.10	193	13.96	363	33.48
33	528.90	194	1,472.80	364	914.89
34	293.14	195	6.15	367	1,445.59
35	239.71	196	1.86	368	255.38
36	171.72	200	1,026.27	369•	312.62
37	885.55	201	92.73	370	317.14
38	333.25	202	9.45	371	1,416.93
39	1,512.36	203•	131.62	372	1,024.13
40•	147.17	204	2,823.81	373	116.87
41	41.57	205•	173.67	374•	1,958.92
42	1,367.70	206	718.90	375	1,656.27
43	120.70	207	174.06	376	8.72
44	152.73	209	402.59	378	177.23
45	384.32	211	63.71	379	2,540.62
46	52.44	212	149.25	380	138.29
47	1,474.82	213	371.28	382	110.38
48	211.72	214	646.86	383	600.36
49	260.69	215	8.56	385	1,388.11
50	173.86	216•	1,099.31	386•	183.01
51	401.29	217	1,492.91	387•	766.95
52	181.52	218	66.02	389	37.38
53	306.05	219•	874.46	390•	231.99
54	295.07	220	1,679.47	394	131.87
55	820.52	221	1,954.55	395	42.67
56	222.83	223	404.72	397•	1,217.77
57	1,022.51	224	219.55	400	61.27
58	203.53	225•	4.22	401•	1,687.16
59	1,502.87	226	555.24	404	203.59
62•	152.85	228	6.40	406	709.72
63	1,542.91	230	1,355.30	407•	2,111.80
64	168.42	233	1,412.81	409	245.91
65	346.29	234	547.21	411	133.93
66	276.87	235	362.44	412	171.26
67	288.23	236	323.25	413	137.13
69	130.55	237	393.78	414	1,385.84
70	1,208.86	238	1,010.83	415	81.54
73	18.13	239	529.41	416	336.84
74	39.48	240	3,174.60	417	33.68
75	483.56	241	59.75	418	650.26
76	854.04	242	996.91	419•	264.58
78	575.47	243	170.00	422	1,136.25
79	79.05	244	5.28	423•	2,482.40
81	180.94	245	773.46	424	656.79
82	317.48	248	47.53	425	100.82
83•	1,219.21	253	112.55	426	61.80
84	184.90	254	1,098.52	429•	64.75
85	311.50	257•	2,184.14	430•	2,421.62
86	809.42	258	58.60	433	267.16
88	2,132.27	259	366.59	434•	1,288.79
89	130.34	260	75.20	437	715.58
90	419.92	261	476.19	438•	225.17
91	221.68	263	128.15	439•	1,879.61
93	433.83	264•	181.82	421	53.82
94	2,280.33	265	158.65	440	1,301.23
96•	1,201.73	266	1,682.42	441	853.34
97	179.39	267•	820.12	442	927.97
98	66.24	268	574.53	443	53.22
99	127.64	269	90.47	444	1,041.30
100	42.28	270	736.89	445•	1,765.14
102	934.93	271•	877.95	446	41.61
103•	280.32	274•	329.80	450	411.95
104	221.20	275	62.73	451	386.85
105	327.40	276	648.36	452	482.01
106•	1,352.86	277	1,958.17	453	24.14
107	183.05	278	158.20	454	937.18
108	104.96	279	30.01	455	187.47
109	129.47	280	41.21	456	225.93
110•	71.61	281	610.03	457	912.13
112	756.38	282	95.25	458	1,965.07
113	428.00	283	731.30	459	151.72
114	1,839.61	284	205.50	460	948.87
115•	519.22	285	524.65	461•	1,279.15
116	643.95	286	381.78	462	210.72
119	115.30	287•	1,764.28	463	43.48
120	1,051.33	288	416.56	464	746.37
121•	707.91	289•	275.56	465	1,655.74
122	29.91	290	259.44	466	155.89
123	404.21	291	903.89	467	98.22
124	149.78	292	2,304.33	468•	677.34
125	282.31	293	260.89	469	759.43
126	38.66	294•	87.32	470	104.96
127	2,020.27	295	788.72	471	448.47
128	348.20	296	181.73	472	1,137.87
130	455.27	299	5.32	473	1,572.58
131•	1,261.23	301	614.52	474	302.69
132	73.34	303	54.48	476	234.98
133	528.51	304	456.19	477	6.27
134	77.88	305•	916.91	479•	470.85
135	17.30	306	95.06	480	361.52
136	215.10	307	1,056.07	481	235.03
137	546.88	308	8.45	482•	14.55
138	69.51	309	36.11	484	1,745.70
139•	94.01	311	60.86	488	326.02
140	210.45	312	51.90	490	187.28
141•	76.45	313	27.48	491•	230.16
142	274.09	316	2,096.00	496	53.36
143	54.61	317	175.75	497	326.54
144	317.40	318	143.45	498	314.12
145	119.69	319•	64.60	499	73.84
146•	1,090.14	320	900.37	500	184.57
147•	1,973.35	321	574.72	501	12.65
148	68.60	324	75.96	502	615.46
149	131.42	325	1,119.76	503	274.03
150•	239.58	327	1,426.71	504•	257.91
151	450.09	330	311.47	505	181.88
152	98.13	331•	108.12	506	288.00

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення ____ $ 235,573.81

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	10.20	153	23.25	338	1.00
5	14.00	154	1.95	340•	21.65
6	68.40	158	9.20	345	58.65
8	40.20	163	9.20	346	37.45
10	8.10	164	27.10	347•	111.95
11	12.20	166	17.00	348	64.00
13	9.20	168	1.00	349	80.35
14	29.20	170	31.10	350	25.20
15	18.80	171	30.60	353•	86.35
16	25.90	173	67.70	358•	14.00
17	24.00	174	111.40	360•	56.45
19	18.80	175	12.80	364	34.10
20	19.50	180	20.20	367	90.95
25	48.30	182	66.60	369•	18.40
30	9.20	183	55.60	371	44.70
32	9.20	184	1.90	372	41.60
34	18.80	191	1.10	375	7.80
35	47.60	194	27.20	379	11.00
37	6.50	200	10.40	385	86.00
42	47.90	204	19.95	387•	15.80
44	7.90	205•	21.80	395	50.00
45	6.85	206	20.90	397•	18.80
47	89.40	209	11.00	401•	85.60
49	24.50	213	9.20	404	12.20
50	2.45	214	151.10	406	5.70
51	18.25	217	39.00	407•	159.70
55	33.10	218	11.00	412	9.20
57	11.00	219•	64.65	414	30.40
59	14.60	220	6.55	416	34.60
62	6.60	221	97.30	417	11.00
64	6.10	230	41.55	418	58.40
66	16.45	233	130.90	419•	17.10
67	12.20	234	45.95	422	27.60
70	30.55	235	21.40	423•	74.65
75	2.80	237	14.85	424	16.15
76	83.00	238	20.40	426	51.00
78	16.25	240	212.70	430•	137.25
79•	8.60	242	26.65	434•	111.60
81	40.60	245	43.75	437	56.20
82	4.80	253	2.95	439•	33.35
83•	35.60	257•	64.45	440	52.55
88	53.40	259	24.40	441	37.00
90	19.95	261	8.25	442	33.25
93	6.50	263	4.80	443	10.55
94	121.60	266	21.85	444	34.50
96•	22.10	267•	31.20	445•	160.40
99	2.45	268	11.00	450	2.45
102	2.95	269	3.95	451	9.20
104	3.65	270	26.45	452	9.20
105	24.80	271•	15.90	454	31.80
106•	7.25	277	21.20	455	20.20
108	.85	278	8.35	456	19.35
114	41.55	282	.85	458	6.85
115•	55.30	283	5.70	460	49.80
116	39.90	287•	119.45	461	9.20
119	7.20	290	12.20	462	6.30
120	51.95	291	7.25	465	23.05
121•	13.45	292	30.15	468	10.20
122	9.20	295	11.00	469	12.20
124	1.70	299	11.00	471	90.40
125	82.80	301	51.20	472	34.45
128	11.00	304	24.80	473	43.20
130	9.60	305	9.20	474	25.00
131•	45.60	307	29.80	475•	34.00
132	12.20	309	15.25	480	11.10
133	42.05	316	46.60	482•	2.45
138	4.55	320	94.10	484	30.50
139•	17.40	322	26.20	491•	18.50
142	4.40	327	57.40	497	2.96
143	.85	330	9.20	500	1.10
146•	89.00	331•	13.35	502	15.90
147•	26.65	336	53.10	503	11.40
149	2.45	337	39.00		

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення ____ $ 7,006.20

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1980 РОКУ

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
36	Максимців Анна	$ 500.00
42	Гірняк Марія	500.00
52	Горошко Йосиф	1,000.00
59	Роман Олександер	500.00
63	Одрій Петро	500.00
63	Суран Газель	1,000.00
67	Геряк Данило	1,000.00
67	Ші Франк	1,000.00
83	Паражак Іван	1,000.00
94	Сушінський Григорій	500.00
102	Ковч Анастасія	500.00
104	Бобик Марія	500.00
106	о. Коцур Богдан	2,000.00
112	Сепик Софія	500.00
112	Сепик Софія	500.00
114	Ярешко Олександер	314.00
120	Манастирська Гелена	500.00
125	Кобак Марія	500.00
132	Куницький Стефан	1,000.00
137	Двайн Гелена	1,000.00
142	Воднар Ян	500.00
143	Велей Павлина	500.00
149	Бжезовська Катерина	500.00
153	Слав'ятинська Моніка	1,000.00
167	Вілан Катерина	500.00
170	Кушнір Тимко	500.00
174	Козовик Олександра	3,750.00
174	Сіявавко Олександра	1,000.00
174	Сіявавко Олександра	1,000.00
191	Тисяк Іван	1,500.00
191	Тисяк Іван	500.00
195	Боболія Єва	500.00
204	Керницький Тарас	500.00
234	Денеґа Стефан	1,500.00
234	Саламаха Анна	500.00
234	Шуб'як Микола	1,000.00
235	Андриць Пасєчка	500.00
257	Шах Рей П.	500.00
259	Маджйоріс Константин	500.00
276	Крель Френк	1,000.00
276	Крель Френк	1,000.00
281	Гіль Катерина	500.00
292	Приймак Юхим	1,000.00
296	Адам'як Рудольф	1,000.00
316	Міллер Джеймс М.	3,000.00
316	Міллер Джеймс	500.00
316	Зойгофський Давид Б.	1,000.00
318	Соммер Патриція	1,000.00
325	Гнида Анна	500.00
325	Палащук Юрій	500.00
327	Кузда Анна	500.00
355	Юркевич Василь	1,000.00
358	Свідрик Єфрозина	500.00
361	Федорич Василь	1,000.00
361	Прокопів Софія	750.00
361	Свитяк Поллі (Пазя)	500.00
361	Свитяк Пазя	500.00
367	Вережний Остап	236.00
383	Степаник Йозефіна	1,000.00
385	Корчик д-р Іван П.	500.00
394	Тимох Анджеля	500.00
413	Кромаль Петро	1,000.00
413	Кромаль Петро П.	2,000.00
413	Кромаль Петро П.	2,000.00
423	Федій Уляна	500.00
432	Лазор Димитрій	1,000.00
432	Шлєпак Стефан	1,000.00
469	Тенкалюк Мишейліна	300.00
441	Гнатів Анна	1,000.00
	Разом:	**$ 58,350.00**

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ В МІСЯЦІ ЖОВТНІ 1980 РОКУ

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
8	Автеро Марія	30.00
29	Грозьо Юлія	30.00
29	Козмоський Іван	30.00
29	Цірко Анна	30.00
29	Рачковський Франк	30.00
33	Марків Микола	30.00
36	Рок Анна	30.00
37	Грат Іванна	30.00
37	Гнатюк Василь	30.00
39	Флісяк Анна	30.00
39	Тарнавський Анастасія	30.00
70	Докля Володимир	30.00
99	Валігун Василь	30.00
102	Купчик Стефан	30.00
106	Жилавий Петро	30.00
107	Мицька Ольга	30.00
109	Мороз Веронія	30.00
112	Стахов'як Василь	100.00
121	Фатюк Леон	30.00
121	Сохан Текля	30.00
155	Дангем Давид	30.00
158	Слязик Володимир	30.00
161	Сисин Микола ст.	30.00
161	Монтемейор Дан	30.00
161	Прокопович Стенлей	30.00
161	Витязь Матілда	30.00
168	Запотічна Пазя	30.00
200	Кручовий Володимир	30.00
200	Маціборка Антонія	30.00
204	Глинський Катерина	30.00
204	Ксякевич Алойзій	30.00
206	Шпак Анастазія	30.00
219	Савчук Августа	30.00
221	Гавдіо Василь	30.00
230	Семпле Ольга	30.00
230	Савс Віолета	30.00
237	Дмитрик Катерина	30.00
239	Ляник Анна	30.00
240	Дубик Стефан	30.00
245	Єдлінський Іван	30.00
245	Дерека Пріська	30.00
245	Гульґун Гелена	30.00
256	Худяк Маґдалена	30.00
256	Павліковський Катерина	30.00
257	Левицький Марія	30.00
270	Хитрин Єва	30.00
276	Фук Михайло	30.00
291	Сокол Анна	30.00
305	Дунлап Ріта Р.	30.00
316	Кричук Параска	30.00
337	Федаш Богдан О.	30.00
353	Швагла Перль	30.00
353	Візниця Дмитро	30.00
361	Кузишин Олексадер	30.00
361	Малевська Софія	30.00
361	Петришин Олекса	30.00
362	Форостяк Константин	30.00
367	Бабій Марія	30.00
367	Гринів Танка	30.00
367	Серветник Параска	30.00
371	Повалячек Стефанія	30.00
371	Кончило Богдан	30.00
371	Віловус Роза	30.00
397	Лужецький Анна	30.00
430	Вілик Євдокія	30.00
432	Остапчук Трофим	30.00
437	Гайдучак Григорій	30.00
	Разом:	**$ 2,100.00**

ПРИБУТКИ ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1980 РОКУ

Членські вкладки	**$ 242,559.59**
Відсотки від:	
Бондів	241,936.13
Гіпотечних позичок	17,794.81
Членських позичок	2,187.80
УНКорп Дому УНСоюзу	100,000.—
Банків	308.76
Разом:	**$ 362,227.50**
Прибутки:	
Реальності в Кергоксоні, Н. Й.	$ 20,823.01
Книгарні й друкарні	110,434.89
Звороти:	
Телефонічних коштів	15.91
Грошових зворотів	443.97
Податків від заморґеджованих реальностей	1,402.—
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	12,615.15
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	
Премії шпитального забезпечення	1,254.61
Стипендії	300.—
Коштів друків і приборів	15.—
Винагород для обл. організаторів	582.11
Разом:	**$ 16,628.75**
Різні прибутки::	
Перенос до Сирітського Фонду	$ 500.—
Зиск при продажі реальности	39,057.—
Разом:	**$ 39,557.—**
Інвестиції:	
Сплачено гіпотечних позичок	$ 29,019.41
Сплачено членських позичок	8,855.66
Дозрілі і продані бонди	200,147.61
Продано реальність	8,943.—
Разом:	**$ 246,965.68**
Разом прибутки за жовтень 1980 р.:	**$ 1,039,196.42**

ВИДАТКИ ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1980 РОКУ

Виплата членам:	
Грошові звороти	$ 27,947.74
Посмертні допомоги	58,350.—
За дозрілі вивінувальні грамоти	71,030.02
Вкладки за дітей, яких родичі померли	17.77
Допомоги з Фонду Братського	2,100.—
Премії за реасекурацію	879.89
Разом:	**$160,325.42**
Видатки:	
На реальності в Джерзі Ситі, Н. Дж.	$ 3,913.48
На реальності в Кергонксоні, Н. Й.	26,977.59
Друкарні і книгарні	110,355.23
Організаційні видатки:	
Кошти обласних засідань	451.67
Оголошення	14,774.19
Лікарське бадання нових членів	381.15
Кошти подорожей обласних організаторів	1,515.42
Винагорода обласних організаторів	1,250.—
Винагорода головного лікаря	375.—
Винагорода Відд. організаторів	8,916.50
Винагорода Відд. секретарів	74,444.85
Разом::	**$ 102,108.78**
Платні, забезпечення і податки:	
Премії за шпитальне забезпечення працівників	$ 1,021.12
Пенсійна оплата працівників	433.33
Платня головних урядовців	9,375.—
Платня працівників	31,795.62
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	16,327.57
Канад. податки і пенсійні оплати для працівників	311.39
Разом:	**$ 59,264.03**
„Свобода" за орган	$ 73,600.—
Загальні адміністративні видатки:	
Загальні канцелярійні видатки	$ 1,336.42
Поштові оплати	840.—
Обслуга машин	872.73
Книжки і друки	77.—
Загальні кошти подорожей	4,066.49
Кошти друків і приборів	11,360.78
Кошти канадської канцелярії	233.57
Кошти актюаря і статистики	4,939.51
Меблі і машини	72.80
Телефон	2,263.66
Разом:	**$ 26,062.96**
Різні видатки:	
Відсотки від закуплених Бондів	$ 7,002.02
Спортова акція	210.96
Страта при бондах	13,159.26
Податки заморґеджованих реальностей	3,210.07
Разом:	**$ 23,582.31**
Інвестиції:	
Уділено гіпотечні позички	$ 47,000.—
Уділено позички на підклад грамот	4,026.77
Закуплено бонди	409,969.90
Закуплено електр. машини	184.20
Оплати на реальності	618.—
Разом:	**$ 461,798.87**
Разом видатки за жовтень 1980 р.:	**$ 1,047,988.67**

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем вересня 1980 р.	$ 386,195.45
Прибутки за жовтень 1980 р.	1,039,196.42
Разом:	**$ 1,425,391.87**
Видатки за жовтень 1980 р.	1,047,988.67
Разом готівка з кінцем жовтня 1980 р.:	**$ 377,403.20**

Про з'їзд Коломийщини

Ідея з'їзду коломиян і коломийщан не є новою. Вона нуртувала вже від довшого часу. Навіть відбулося декілька менших з'їздів і вийшов у світ один том збірника про Коломию. Однак цього замало, щоб добре насвітлити ролю, яку Коломия та Коломийщина відіграли в історії України. Іпатський літопис згадує про Коломию в другій половині XIII сторіччя, а це доказує, що Коломия — одне з найстарших міст Галичини, яке повстало на багато раніше вищезгаданої дати.

Беручи під увагу славне минуле нашого міста та повіту, не можна занедбати справи минулого Коломиї, щоб воно не залишилося невідомим майбутнім поколінням. Тому, використовуючи все, що зроблене, слід взятися за працю, зібрати всі можливі матеріяли й інформації та видати збірник, утриваливши в ньому те, що там діялося в усіх ділянках життя на протязі історії. Такий збірник покаже, що являла з себе Коломия й Коломийщина суспільно, культурно, історично, економічно і т.п. Для акції видання цього збірника потрібно зусиль всіх коломийщан, щоб здвигнути гідний пам'ятник своїй рідній околиці та її столиці. Щоб цю справу зрушити з місця, у Філядельфії зорганізовано ініціятивний комітет під проводом д-ра Б. Сілецького, який у порозумінні з багатьма земляками з-поза філядельфійських околиць заплянував скликати з'їзд коломийщан на кінець травня 1981 року.

Завдання цього з'їзду многогранне: в першу чергу з'їзду вибере постійний комітет, що фактично перебере на себе завдання підготовити матеріяли й видати реґіональний збірник Коломиї і Коломийщини. На останньому засіданні ініціятивного комітету, яке відбулося 1-го листопада цього року, обговорювався плян програми з'їзду, до якого рішено включити виставку образів коломийських мистців, фотографій, книжок, народної ноші тощо.

По інформації пишіть на адресу: Dr. B. Siletsky, 1224 — 69th Avenue, Philadelphia, Pa. 19126.

Коломиянин

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$ 377,403.20	Фонди:	
Бонди	32,406,587.78		
Уділи	566,217.06	Забезпеченеві	$ 44,355,669.39
Гіпотечні позики	2,308,197.46	Братські	161,915.34
Поз. на грамоти	624,271.32		
Реальності	674,434.49	Сирітський	258,465.71
Друкарські і електр. машини	226,602.06	Захисту	337,824.57
Поз. для Корпорації Дому УНС	8,000,000.—		
Авторське право	4,800.—	Наглої Потреби	72,638.36
Разом:	**$ 45,186,518.87**	**Разом:**	**$ 45,186,518.87**

УЛЯНА ДЯЧУК,
головний касир

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1980 РІК

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЖОВТНІ 1980 РОКУ

П.Ч. Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у жовтні	Разом у 1980 р. членів	на суму	АДД
ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
1. Філядельфія	40	15	246	$ 616,500	58
2. Піттсбург	18	10	68	165,500	2
3. Шамокин	21	26	93	163,500	8
4. Алентавн	12	4	72	227,000	20
5. Скрентон	7	5	11	25,000	3
6. Вілкс Бери	9	4	14	36,000	
Разом:	107	64	504	$1,233,500	91
ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
Балтімор	9	5	25	$ 40,500	1
ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
1. Ню Йорк	33	18	159	$ 358,000	13
2. Сиракюзи - Ютика	14	—	46	88,000	6
3. Рочестер	10	8	51	67,500	3
4. Трой	7	2	34	55,000	3
5. Боффало	9	7	32	118,000	14
Разом:	73	35	322	$ 686,500	39
ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
1. Нюарк	22	4	84	$ 201,500	10
2. Джерзі Ситі	11	5	64	189,000	4
3. Перт Амбой	13	4	50	136,500	2
4. Пассейк	6	1	7	14,000	
Разом:	52	14	205	$ 541,000	16
ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МИШИГЕН І ОГАЙО					
1. Чікаґо, Ілл.	34	13	108	$ 238,000	13
2. Детройт, Міч.	20	14	135	458,000	16
3. Клівленд, Огайо	21	9	66	206,500	14
4. Янгставн, Огайо	9	1	9	17,500	
Разом:	84	37	318	$ 920,000	43
ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
1. Ню Гейвен, Конн.	18	4	35	$ 48,000	1
2. Бостон, Масс.	6	4	19	48,000	
3. Вунсакет, Р. Ай.	6	2	10	18,500	1
Разом:	30	10	64	$ 114,500	2
ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
1. Центральна	6	1	9	$ 11,000	
2. Міннеаполіс, Мінн.	6	—	5	28,000	1
3. Ст. Луіз, Мо.	5	—	6	8,000	
Разом:	17	1	20	$ 47,000	1
Необ'єднані Відділи в Америці	21	6	30	$ 92,000	
ОКРУГИ КАНАДИ					
1. Торонто, Онт.	25	8	107	$ 361,000	24
2. Монтреаль, Квеб.	8	5	58	152,000	12
3. Ніяґара, Онт.	9	4	44	143,000	9
4. Захід Канади	19	4	32	88,000	5
Разом:	61	21	241	$ 744,000	50
Загальна сума:	454	193	1,729	$4,419,000	243

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЖОВТНЯ 1980 РОКУ ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Член Відділу	Здобув членів
1.	Т. Волошин	432	75
2.	С. Гавриш	83	73
3.	Марта Кордуба	496	36
4.	П. Аркотин	261	34
5.	Р. Татарський	94	31
6.	А. Слюсарчук	174	27
7.	Квітка Стецюк	25	25
8.	М. Кігічак	240	24
9.	І. Чопко	271	21
10.	М. Хоманчук	5	20
11.	В. Гавриляк	316	20
12.	Олександра Дольницька	434	19
13.	І. Петрунцьо	78	18
14.	И. Чабан	242	18
15.	В. Варшона	266	18
16.	М. Семків	379	18
17.	Анна Мандзюк	143	16
18.	В. Палідвор	204	16
19.	І. Гаврилюк	360	16
20.	М. Хомин	389	16
21.	І. Геврик	445	16
22.	Ю. Баранюк	371	15
23.	Текля Мороз	465	15
24.	В. Яців	32	14
25.	М. Турко	63	13
26.	Т. Сливінський	59	12
27.	Н. Драпала	96	12
28.	С. Іваницький	276	12
29.	Марія Гаравус	127	11
30.	Г. Корб'як	146	11
31.	Христина Фуґа	269	11
32.	пастор А. Давидюк	340	11
33.	Осипа Михайленко	377	11
34.	Д. Заневич	441	11
35.	М. Шпитко	489	11
36.	М. Отрок	14	10
37.	О. Зинюк	15	10
38.	Р. Куропась	20	10
39.	В. Осадчук	172	10
40.	М. Карачевський	221	10
41.	Стела Федик	292	10
42.	Ірина Літинська	341	10
43.	Д. Пиш	458	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЖОВТНЯ 1980 РОКУ ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Відділ Число	Місцевість	Здобув членів
1.	401	Скарборо, Онт.	57
2.	94	Гамтрамк, Міч.	36
3.	261	Вільямставн, Н. Дж.	34
4.	46	Савдертон, Па.	31
5.	88	Кергонксон, Н. Й.	30
6.	83	Філядельфія, Па.	28
7.	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	27
8.	174	Детройт, Міч.	27
9.	434	Монтреаль, Квібек	27
10.	240	Клівленд, Огайо	24
11.	271	Елмайра, Н. Й.	21
12.	316	Рочестер, Н. Й.	21
13.	5	Асторія, Н. Й.	20
14.	204	Ню Йорк, Н. Й.	20
15.	78	Майнерсвілл, Па.	18
16.	242	Фраквілл, Па.	18
17.	266	Амстердам, Н. Й.	18
18.	379	Чікаґо, Ілл.	18
19.	26	Томс Рівер, Н. Дж.	17
20.	32	Філядельфія, Па.	17
21.	143	Грейт Медовс, Н. Дж.	17
22.	389	Лігайтон, Па.	17
23.	360	Боффало, Н. Й.	16
24.	445	Вінніпеґ, Манітоба	16
25.	340	Нюарк, Н. Дж.	15
26.	347	Міллвіл, Н. Дж.	15
27.	371	Нюарк, Н. Дж.	15
28.	465	Ляшин, Квібек	15
29.	59	Бріджпорт, Конн.	13
30.	63	Форд Ситі, Па.	13
31.	269	Екстон, Па.	13
32.	468	Ніяґара он де Лейк, Онт.	13
33.	96	Піттсбурґ, Па.	12
34.	172	Виппани, Н. Дж.	12
35.	245	Трентон, Н. Дж.	12
36.	276	Амбрідж, Па.	12
37.	127	Боффало, Н. Й.	11
38.	146	Детройт, Міч.	11
39.	194	Ню Йорк, Н. Й.	11
40.	361	Ню Йорк, Н. Й.	11
41.	377	Ст. Петерсбурґ, Фльорида	11
42.	441	Форт Вільєм, Онт.	11
43.	489	Ню Йорк, Н. Й.	11
44.	14	Нюарк, Н. Дж.	10
45.	15	Вашінґтон, Д. К.	10
46.	20	Гамтрамк, Міч.	10
47.	47	Ветлегем, Па.	10
48.	170	Джерзі Ситі, Н. Дж.	10
49.	221	Чікаґо, Ілл.	10
50.	292	Детройт, Міч.	10
51.	341	Віндзор, Онт.	10
52.	458	Гамільтон, Онт.	10

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЖОВТНІ 1980 РОКУ

Ч.В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення		Разом у 1980
ОКРУГА АЛЕНТАВН					
46	Евгенія Цап	1	$ 1,000		
	С. Гавриш	1	5,000 1 АДД		31
143	Анна Мандзюк	2	14,000 1 АДД		17
	Разом:	4	$20,000 2 2АДД		
ОКРУГА БАЛТИМОР					
15	О. Зинюк	3	$ 3,000		10
34	Л. Влонарович	1	3,000		3
290	М. Хома	1	1,000		1
	Разом:	5	$ 7,000		
ОКРУГА БОСТОН					
178	Марія Веднарчик	2	$ 1,000		2
307	Д. Галонжка	1	5,000		8
374	В. Гетманський	1	1,000		4
	Разом:	4	$ 7,000		
ОКРУГА БОФФАЛО					
127	Марія Гаравус	3	$13,000		11
304	Р. Конотопський	1	1,000		
	В. Оріховський	1	5,000 1 АДД		61
360	И. Гаврилюк	2	10,000 1 АДД		16
	Разом:	7	$29,000 2 АДД		
ОКРУГА ЧІКАҐО					
22	Олена Олек	1	$ 8,000		9
136	М. Сорока	2	6,000		6
221	М. Карачевський	3	4,500		10
301	П. Врублівський	2	6,000 1 АДД		8
379	М. Семків	2	2,000		18
399	Р. Припхан	2	1,500		6
472	Стефанія Кочій	1	1,000		2
	Разом:	13	$29,000 1 АДД		
ОКРУГА ДЖЕРЗІ СИТІ					
25	Софія Криштальська	2	$ 2,000		27
70	М. Шеремета	1	5,000		6
171	Стела Раєн	1	1,000		9
287	М. Турецький	1	1,000		6
	Разом:	5	$ 9,000		
ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (Канада)					
434	Олександра Дольницька	3	$ 7,000	2 ТР	27
465	Текля Мороз	1	1,000		15
473	Віра Ваніт	1	1,000		8
	Разом:	5	$ 9,000	2 ТР	
ОКРУГА НЮАРК					
172	Я. Гайвас	1	$ 1,000		12
214	О. Твардовський	1	1,000		7
322	А. Кейбіда	1	1,000		3
490	С. Чорномаз	1	1,000		3
	Разом:	4	$ 4,000		
ОКРУГА НЮ ГЕЙВЕН					
59	Т. Сливінський	1	$ 1,000		13
253	П. Гаврильців	1	1,000		1
254	В. Романишин	1	1,000		5
414	І. Телюк	1	2,000		6
	Разом:	4	$ 5,000		
ОКРУГА НЮ ЙОРК					
5	М. Хоманчук	3	$ 5,000		20
6	І. Пециляк	1	2,000		1
158	Емілія Саноцька	1	1,000		1
194	М. Салдан	1	1,000		11
200	І. Пригода	3	11,000 1 АДД		3
204	В. Палідвор	5	17,000 2 АДД		20
293	Марія Душник	2	11,000		
	І. Хома	1	1,000		6
450	Евстахія Мілянич	1	1,000	1 ТР	5
	Разом:	18	$50,000 3 АДД	1 ТР	
ОКРУГА КЛІВЛЕНД					
240	М. Кігічак	2	$ 6,000 1 АДД	1 ТР	24
251	В. Футей	2	8,000 1 АДД		3
336	В. Стригун	2	5,000		5
346	Я. Фішер	1	5,000		1
358	В. Футей	2	8,000 1 АДД		6
	Разом:	9	$32,000 3 АДД	1 ТР	
ОКРУГА ДЕТРОЙТ					
20	Р. Куропась	1	$ 2,000		10
94	Р. Татарський	6	30,000 2 АДД		36
146	Г. Корбяк	1	10,000		11
174	А. Слюсарчук	4	20,000 2 АДД		27
175	Я. Вазюк	1	3,000		5
341	Ірина Літинська	1	10,000		10
	Разом:	14	$75,000 4 АДД		
ОКРУГА НІЯҐАРА (Канада)					
416	Катерина Онуфрик	1	$ 5,000 1 АДД		3
458	Д. Пиш	3	15,000		10
	Разом:	4	$20,000 1 АДД		
ОКРУГА ПАССЕЙК					
394	М. Романик	1	$ 2,000		1
ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ					
26	Анна Дайсенрот	3	$ 4,500		17
349	М. Захарко	1	5,000		3
	Разом:	4	$ 9,500		
ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
10	С. Гавриш	1	$ 1,000	1 ТР	5
83	С. Гавриш	2	7,000 1 АДД		28
116	С. Шилькевич	1	1,000		7
163	Т. Дуда	2	10,000 2 АДД		9
231	С. Гавриш	1	5,000		3
261	П. Аркотин	2	6,000 1 АДД		34
269	Христина Фуґа	1	2,000		13
324	І. Вабяк	1	1,000		
331	С. Гавриш	1	5,000 1 АДД		8
383	О. Хома	1	1,000		8
422	С. Гавриш	2	6,000 1 АДД		8
	Разом:	15	$45,000 6 АДД	1 ТР	
ОКРУГА ПІТТСБУРҐ					
53	Д. Головатий	1	$ 2,000		6
56	П. Когут	1	2,000		5
63	М. Турко	1	5,000		13
96	М. Драпала	5	17,000		21
161	А. Джула	1	1,000	1 ТР	5
481	Олена Возняк	1	2,000		5
	Разом:	10	$29,500	1 ТР	
ОКРУГА РОЧЕСТЕР					
89	П. Прокопенко	1	$ 1,000		1
316	В. Гавриляк	5	7,000		21
343	Марія Сверида	2	2,000		3
	Разом:	8	$10,000		
ОКРУГА СКРЕНТОН					
311	Катерина Федірко	2	$10,000 2 АДД		2
409	Жанет Волянд	3	5,000		4
	Разом:	5	$15,000 2 АДД		
ОКРУГА ШАМОКИН					
1	С. Гавриш	1	$ 5,000 1 АДД		5
7	Олена Словік	1	3,000		7
78	І. Петрунцьо	13	15,000		18
85	Гаріст Панько	4	4,000		7
98	Ольга Дудич	1	1,000		1
164	Т. Бутрей	1	1,500		1
242	И. Чабан	3	3,000		18
333	Марія Боберська	2	3,000		4
	Разом:	26	$35,500 1 АДД		
ОКРУГА ТОРОНТО (Канада)					
407	В. Шаран	5	$14,000		9
439	В. Зацерковний	1	5,000		7
441	В. Заневич	2	6,000 1 АДД		11
	Разом:	8	$25,000 1 АДД		
ОКРУГА ТРОЙ					
57	М. Савків	1	$ 1,000		3
266	Олена Варшона	1	1,000		18
	Разом:	2	$ 2,000		
ОКРУГА ВІЛКС БЕРИ					
99	В. Валіґун	1	$ 5,000		2
223	І. Гринчишин	2	4,000		3
282	Катерина Лукач	1	1,000		1
	Разом:	4	$10,000		
ОКРУГА ВІННІПЕҐ (Канада)					
444	Л. Вовк	4	$16,000 1 АДД		7
ОКРУГА ВУНСАКЕТ					
93	І. Данилюк	1	$ 1,000		4
241	Жанет Бардел	1	1,000		1
	Разом:	2	$ 2,000		
ОКРУГА ЯНҐСТАВН					
230	П. Ліщак	1	$ 1,000	1 ТР	7
ОКРУГА ЦЕНТРАЛЬНА					
356	О. Продивус	1	$ 1,000		4
НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ					
28	В. Балабан	1	$ 1,000		1
377	Осипа Михайленко	1	3,000		11
488	Я. Бакович	4	4,000		4
	Разом:	6	$ 8,000		

ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ,
головний організатор

Пам'яті 223 - ох

Об'єднання Жінок ОЧСУ, Відділ Нюарк-Ірвінґтон, запросив Драматичний Ансамбль з Ґлен Спей на гостинний виступ із літературним монтажем „Розстріляна Муза". Цей виступ відбувся в неділю, 19-го жовтня ц.р., в залі Українського Народного Дому перед численно зібраними злухачами.

У розмові з Мирославою Скаськів, головою цього ансамблю, мене зацікавило, чому на першу свою імпрезу вибрано якраз монтаж „Розстріляна Муза"? М.Скаськів пояснила: Наш ансамбль постав на вимогу часу ширити українське мистецтво і культуру словом і піснею. А головно, словом правди демаскувати фальшиву пропаґанду, поширювану окупантом нашого рідного краю. Тому то ансамбль вибрав тематику з часів голокосту української інтеліґенції, що наступив після програних українських визвольних змагань."

Перед слухачами ніби проходять тіні замордованих Москвою поетів, згаданих їхніми поезіями: Микола Зеров, Володимир Свідзінський, Василь Бобинський, Олекса Влизько, Дмитро Загула, Михайло Драй-Хмара та багато інших.

Поезії рецитували та переплітали піснями члени ансамблю: Р.Гавур, Я. Ґунчак, Т.Лихолай, Е.Мартинець, А.Плескун і М. Скаськів. Фортепіяновий супровід був у певних руках Г.Ґірняк. Рясними і довгими оплесками слухачі винагородили виконавців цієї вартісної і ориґінально опрацьованої програми.

Спомин про 223-ох невинно замордованих поетів залишиться надовго в пам'яті усіх присутніх.

Віра Данєц

Вступайте в члени УНС

Наукова конференція в пошану св.п. проф. М.Соневицького

Спільною науковою конференцією у суботу, 22-го листопада ц.р., НТШ і УВАН вшанували пам'ять свого дійсного члена, обдарованого багатьма Божими талантами — педагога, науковця, письменника-перекладача — св.п. проф. д-ра Михайла Соневицького в п'яту річницю його смерти (30-го листопада 1975 року).

Конференцію відкрив і проводив нею директор Філологічної Секції НТШ проф. д-р Василь Лев. У своєму вступному слові ведучий накреслив короткими штрихами життєвий шлях, педагогічно-наукову і письменницько-перекладацьку кар'єру та громадську діяльність Покійного, який присвятив труд свого життя вивченню культури клясичного, зокрема грецького світу, яка дала початок європейській культурі.

Другою метою педагогічної і наукової праці д-ра Соневицького було ознайомити з вислідами своїх дослідів не лише учнів середніх шкіл і студентів університету, але й широкі кола українського громадянства, бо з гелленської культури виросла й українська. Робив це теж за допомогою оповідань з тематикою старо-грецького світу і зразкових перекладів писань грецьких поетів і драматургів.

Вершинним досягненням науково-дослідчої праці проф. Соневицького є запланована на три томи „Історія грецької літератури", з яких появилося тільки два через смерть автора. Цю монументальну працю написав він як викладач Українського Католицького Університету за спонукою Патріярха Йосифа І.

З надісланих численних письмових привітань керівник Студії Мистецького Слова, поставник п'єс і рецитатор Лідія Крушельницька прочитала уривки з двох листів, а саме: колишнього учня проф. М.Соневицького д-ра Володимира Процюка про Покійного як педагога і вчителя клясичних мов, та від письменниці Лесі Храпливої-Щур, яка в своєму листі-спомині накреслила враження, що їх зробили на молодих людей талановито написані оповідання М.Соневицького з грецької мітології.

У своїй доповіді на строго академічному рівні проф. Григор Лужницький згадав, що зацікавлення й любов до клясичної культури защепив Покійному його вчитель Леонтій Кузьма. Мотто́м праці проф. Соневицького були слова старо-грецького філософа Сократа, що кожна людина без уваги на обставини повинна стояти непохитно на тому пості, на якому її поставило Провидіння, якщо вона хоче успішно виконати своє покликання і місію свого життя. Доповідач підкреслив скромність Покійного, яка випливала з його свідомости досконалого знання своєї спеціяльности та з його почуття вдячности своїм учителям.

Атмосфера, в якій зростав св.п. М.Соневицький в домі своїх батьків — о.Климента і Марії з Авдиковських, і які дали йому змогу студіювати в Відні улюблену ділянку зацікавлень, була теж причиною, що спрямувала його на шлях дослідів античної культури.

Ціхувала Покійного моральна дисципліна наукової праці, видна зокрема в його монументальній „Історії грецької літератури". Вартість цієї унікальної у нас праці лежить у тому, що автор поєднав у ній наукову методу досліду літератури з антологією, що на живих прикладах розкриває і характеризує письменницькі досягнення старо-грецьких авторів.

Ця історія грецької літератури, глибоко і строго наукова, є одночасно прозора і ясна, доступна і зрозуміла пересічному читачеві безпосередністю та простотою викладу. Таке викладання предмету дослідів було авторові можливе, завдяки його всесторонній ерудиції і досконалому знанню античної культури — праматері і праджерела всіх модерних культур. В античному письменстві були заступлені чи не всі літературні жанри, які існують у сучасній літературній творчості.

Автор доцшукується аналогій і паралель поміж давньо-грецькою і українською письменницькою творчістю, показуючи їх на власних перекладах грецьких авторів зразковою українською літературною мовою. Ці переклади ставлять його поруч раніших (О.Навроцький, Ковшевич, О.Потебня, П.Куліш, І.Франко, Л.Українка, В.Самійленко, П.Ніщинський, С.Руданський, М.Аркас) та сучасних, зокрема Б.Тен, перекладачів грецької літератури.

Спонукою здійснювати цей велетенський задум, підказаний Патріярхом Йосифом І, була чинна духова пов'язаність і відчування та переживання віддаленої батьківщини, які не знають фізичних кордонів.

Словами Т. Шевченка: „Ми чесно йшли — у нас нема зерна неправди за собою", що стосуються М.Соневицького, закінчив д-р Лужницький свою блискучу 15-хвилинну, цікаву тематикою і проблематикою, глибоку думками, досконалу формою і бездоганним виголошенням доповідь.

Уривки з перекладів старо-грецьких авторів (Піндар, Софокл) прoказала Лідія Крушельницька. На прикладі живого мистецького слова рецитаторка показала, як українська поетична мова вкладається в дух і ритм давньо-грецької, і наблизила слухачів до гелленської літератури та її творців.

У мистецькій частині конференції оперна співачка Марта Кокольська-Мусій виконала три композиції д-ра музикології Ігоря Соневицького — „ Царю небесний", „Богородице Діво" та „Нехай і так" до слів І.Франка. Акомпаньював композитор.

Третя частина конференції була присвячена споминам колишніх учнів про свого улюбленого вчителя, виховника і письменника.

Інж. Нестор Пінковський подав деякі генеалогічні дані про рід Соневицьких, який походить із Східної України і виводиться з давньої священичої родини. Колишня учениця проф. Соневицького з української дівочої гімназії в Станиславові (1924 - 27) Оксана Лемеха-Луцька прочитала теплий, погідний спомин про свого вчителя. Парох церкви св. Юра в Ню Йорку о. д-р Володимир Гавліч, якого вчив і був клясним опікуном проф. Соневицький в Тернополі, з гумором розказав про зразкову лекцію, проведену Покійним у присутності викладачів клясичних мов усіх місцевих гімназій. Нотки вдячности бреніли в спомині Юрія Ференцевича, який був учнем проф. Соневицького в бурхливих роках Другої світової війни.

Дружина Покійного Ольга Соневицька склала подяку проф. В.Левові за ініціятиву влаштування конференції, а виконавцям і слухачам її — за участь. Вона схарактеризувала св.п. професора як голову родини — чоловіка, батька, приятеля, опікуна і вчителя: говорила про його опанованість і погоду духа, музичні обдарування і витончений естетичний смак. Ціхувала його незвичайна працьовитість — знайшов час для редагування реґіонального збірника „Чортківщина", помер з олівцем у руці при коректі „Історія грецької літератури". До написання „Історії грецької літератури". Багато допомогли авторові його подорожі до Греції.

На закінчення конференції, що відбулася у прикрашеній портретом Покійного залі Літературно-Мистецького Клюбу (Дім Визвольного Фронту), Богдан Стефанович проказав „Отче Наш" грецькою мовою.

Володимир Барагура

ЛАВА ПРИСЯЖНИХ знову визнала двох законодавців винними за перекупство, змову й інші порушення закону. Тим разом розглядалися справи конгресмена Френка Томсона з Трентону, який був замішаний у заговір і підкупство, і конгресмена Джона М. Мирфі із Стетен Айленду за ті самі провини. Розгляд цих справ над багатьма законодавцями тягнеться вже кілька місяців у наслідок інвестиґаційної дії ФБІ, відомої під назвою „Абскам".

Українська кімната в університеті Піттсбургу

Серед багатьох знаменитостей міста Піттсбурга, що їх відразу ж помічають численні туристи й відвідувачі міста, є піттсбургський університет, що звертає увагу всіх своєю архітектурною будовою в стилі готичної катедри. В цьому передовому університеті існує унікальна в світі галерія національних кімнат, що репрезентують культурні досягнення даної нації. Таких кімнат досі 19, а поміж ними зі слов'янських такі: чехословацька, польська, російська і югославська. Звичайно, кожна з них — це здобуток даної етнічної громади і своєрідний пантеон-музей. Варто ще зазначити, що рік-річно відвідують Піттсбургський університет і його національні кімнати понад 20 тисяч реєстрованих туристів, часто групами з провідниками, і окремі відвідувачі.

Очевидно, що не так легко дістати згоду університету на встановлення такої кімнати, та й улаштування її пов'язане з великими коштами.

Українська громада Піттсбуржчини, за ініціятивою д-ра Юрія Кишакевича, вважаючи справу такої національної кімнати за престижеву і за важливий засіб пропаганди української національної ідентичности, після довгих старань і заходів добилася згоди університету на встановлення української кімнати. Плян кімнати, виготовлений архітектом Любомиром Калиничем, узгіднювано з іншими фаховими знавцями української архітектури, беручи під увагу такі зразки українського будівництва як будинок Полтавського Земства та інші пам'ятки XУIII ст. Виготовлений проєкт, що зображує кімнату українського дрібномаєткового дворянства XУIII ст., вже прийнятий і затверджений університетом.

Залишилася справа зібрання коштів. Кошторис української національної кімнати становитиме понад 100.000 долярів. Зібрати цю суму не буде легко, якщо не вдасться найти для цієї справи меценатів, які більшими пожертвами прискорили б реалізацію такого проєкту, тимбільше, що цей проєкт, властиво, має не льокальне, а загально-національне значення. Дотеперішні заклики в українському радіо, що їх надавав інж. Михайло Комічак, дали покищо скромні відгуки, а дотеперішні імпрези, як танковий виступ Маркіяна Комічака зі своєю школою і гостинний концерт співачки Ренати Бабак, чи, врешті, популярний пікнік, влаштований влітку цього року, небагато посунули справу вперед. Але знеохочуватись не можна. Фестіна лєнте — каже прислів'я — спіши поволі.

Для кращої популяризації цієї важливої справи і поширення збіркової акції вирішено заангажувати до цього тутешню українську молодь. З цією метою Ініціятивний комітет встановлення української національної кімнати, в порозумінні з екзекутивою національних кімнат Піттсбурґського університету, влаштував 25-го жовтня ц. р. в залі Шенлей Голл студентського клюбу при піттсбурґському університеті товариський вечір із мистецькою програмою і танцювальною забавою на ціль кімнати.

Імпреза була проведена переважно силами місцевої молоді, яка своїми добрими замірами вміло вирівнювала бажаний успіх. Вже у самій підготові імпрези молодь виявила співпрацю. Зокрема слід згадати молодого мистця Михайла Джулу, що виконав стилеві програмові афіші й летючки, та молодого аматора української музики Ярослава Годованця, що подбав про звукозаписувальний апарат з українськими піснями до танців.

Вечір відкрив вступним словом голова Ініціятивного комітету д-р Юрій Кишакевич, який підкреслив, що українська національна кімната — це патріотичний почин усіх українських громадян без різниці віровизнання чи партійно-групових поглядів, це справа національної ідейности і гідности, що об'єднує нас усіх.

З черги виступив скарбник комітету, один із віцепрезидентів великого банку, інж. Юрій Поліщук, який подав звіт із касового стану комітету. На залі був теж третій член комітету — адвокат Роман Комічак, який як правний представник і дорадник виготовив контракт на українську національну кімнату і вистарався для комітету права звільнення від федерального податку.

Промовляв теж молодий адвокат Ґрім, ентузіяст української пісні, який сам теж співає в українському хорі „Калина" в Карнеґі. Він звернувся до молоді, щоб вона плекала українські традиції і зберігала єдність зі своєю громадою.

Мистецьку частину виповнили виступи молодих талантів. Сольову пісню „Маки" відспівала Джені Старощак, підкресливши модерний стиль свого виконання у темпі і мелодії.

Вокальний дует Марії Джули й Арлін Естерберґ при гітаровому супроводі Андрія Петрущака виконав дві популярні пісні і на додаток — пісню „Ой місяцю", дотримуючись суто народного стилю без порушення ритму чи інших іновацій.

Зі сольом на бандурі виступив студент Ренді Собосинський, віддавши народні мелодії теж у традиційному звучанні. Всі виступи молодих адептів співу і музики були нагороджені рясними оплесками слухачів, які в числі біля 200 осіб взяли участь у вечорі.

До успіху вечора особливо спричинився виступ танцювального ансамблю „Полтава" під керівництвом Люби Глутковської. Четверо танцюристів ансамблю — Соня Глутковська, Роман Глутковський, Андрій Петрущак і Левко Кертсбурґ — виконали комічний танок „Шевчик". Члени ансамблю вивели теж оригінальний інсценізований танок „Залицяння" із характеристичною ролею невдахи, що її по-мистецькому віддав Левко Кертсбурґ, маючи партнеркою в останній сцені не менш характеристичну танцюристку Любу Глутковську. Обидва виступи ансамблю викликали заслужені оплески присутніх.

Майстром церемонії був заступник голови Ініціятивного комітету інж. Михайло Комічак, що вміло й дотепно керував програмою. Слід згадати, що вечір відкрив сповненою патріотичного чуття молитвою в українській мові о прот. Мирослав Глинський, а закінчив молитвою в англійській мові о. Омелян Манастирський зі Стемфорду.

Добірну вечерю зорганізував і завідував нею власник гостинниці „Ред Бул Інн" Теофіль Конецький.

Імпровізований чоловічий хор і танцювальна забава при музиці із звукозаписувального апарату закінчили цей добродійний вечір.

Серед гостей були також члени екзекутиви університетських національних кімнат пані — Брунс і Вокер, які висловили своє вдоволення з такої гарної і вдалої імпрези. Зі славістичного відділу університету був присутній на вечері проф. д-р Василь Ящун.

Реальною користю для добродійної цілі були добровільні пожертви, що їх зложили присутні на українську національну кімнату. Зібрано тут суму 3,300 долярів готівкою, не враховуючи сюди деклярацій. Разом із дотепер зібраними грішми фонд української національної кімнати становить 20 тисяч долярів.

Будьмо оптимістами. Акція в справі української національної комнати такими імпрезами поступає справді поволі, але притім набирає ширшого розголосу, і відгук на неї мусить теж виявлятись більшими й щедрішими пожертвами. Чекаймо на меценатів не тільки з Піттсбуржчини, але й з усіх осередків української діяспори для підтримки і скорішого завершення цього важливого почину, який перевищує спроможності української громади Піттсбуржчини.

П. К.

Концерт Візантійського хору в Детройті

Відносно мала громада (біля 400 осіб) привітала у суботу, 15-го листопада, відомий Голляндський хор, заснований 30 років тому визначним музикознавцем проф. д-ром Мирославом Антоновичем. Чужинці плекають українську пісню, а нам байдуже?

У порівнянні з минулим концертом голосовий склад хору кращий, інтерпретація багатша барвами, динамікою та засобами музичного виразу, через те і рівень вищий ніж у минулому. Хоча в більшості хористи читали з нот це ніяк не зменшило дисципліни та інтерпретації. Вимова, як це й можна було сподіватись, недосконала (слова розділювані віддихами), та все ж у загальному текст був більше зрозумілий ніж часто на платівках українських професійних хорів. Ансамблювання хору та загальний звуковий ефект дуже добрі, секції вирівняні, інтонація чиста.

В духовному відділі концерту новинкою був фрагмент „Вечірні" києвопечерського та галицького напівів, що зробив глибоке враження своїм укладом (розподіл на крилоси) та цілістю виконання. (У цій точці перегрупування хору дало б ще кращий ефект). Напевно, хоч для частини публіки цікавіше було б почути невідомий концерт із XVII ст. „Божественний гром", ніж будь-яку з часто виконуваних, як, наприклад, „Отче наш", „Ой зійшла зоря", „Лірницьку", чи Бортнянського „Херувимську", але тут ми мусіли задовольнитися новою платівкою хору, що продавалася у перерві концерту.

У світській частині концерту ми почули низку емоційно контрастуючих творів. Передати настроєву скалю пісень різного типу, при тому для ансамблю — чужою мовою, — це доказ музикальности хору, який виказався під цим оглядом на куди вищому рівні ніж, наприклад, український хор, що виступав тут кілька тижнів тому. Від ніжної та глибоко ліричної „Гаю, гаю, зелен розмаю" Леонтовича, почерез стрілецьку застольну балядного характеру „Пиймо, друзі" до драматично насиченої потужної „Закувала та сива зозуля", хор передавав емоційно зміст і настрій пісень, переконливо, не трафаретно. Різкість голосів у місцях динамічного напруження, мабуть, скоріше можна віднести на карб металічного спотворення звуку дешевими голосниками, технічно розрахованими на посилення голосу промовця, а не спів. Крім танкових оркестр, ніяка музикальна група не послуговується голосниками.

Тенор Володимир Луців урозмаїтив програму виконанням двох дум при власному супроводі бандури, що зробило помітне враження, яке було б значно більше, коли б усунути надмірний патос, що шкодить живому слову. В його піснях, виконаних у супроводі фортепіяна, ми зокрема вдячні співакові за виконання пісні „Киптар" композиція Я. Барнича.

З мистецької точки погляду, апогеєм концерту був виступ піяніста Іренея Жука. Його блискуче виконання першої частини сонати Брамса перевершило, на наш погляд, усі відомі записи на платівках. Також зразковим було виконання творів українських композиторів — поеми-легенди Віктора Косенка та гуцульської токатти Кос-Анатольського. Цікаво було почути майже невиконувану фантазію Ліста на тему „Віють вітри".

Концертом відзначено теж роковини Листопадового Зриву. Відповідне слово виголосив директор Петро Стасів.

Богдан Кушнір

Пам'яті Фотія Мелешка

Дня 6-го грудня 1970 року на 82-му році життя помер у Ню Йорку Фотій Минович Мелешко, автор „Трьох поколінь", повісти чи, як її назвав Л. Полтава, хроніки-епопеї про три покоління на протязі півстоліття, від 1870-их років до української визвольної боротьби 1917-20 років.

Перший том цього твору видало „Українське Видавництво" у Кракові 1943 року. За нього автор дістав нагороду на літературному конкурсі у Львові. Фахова критика й читачі прийняли цей том дуже прихильно. Другий том надрукувала „Книгоспілка" в Ню Йорку в 1959 році у сімдесятріччя автора.

Під час війни проф. В. Сімович, ознайомившись із початком рукопису „Трьох поколінь", сказав авторові, щоб його продовжував. Мелешко відповів, що не має часу, бо вчителює на Холмщині та має й інші обов'язки. На це Сімович порадив покинути зарібкову працю, „а гроші, — додав він, — ми дамо". Тобто „Українське Видавництво" у Кракові дасть аванс-завдаток у рахунок гонорару. Так воно й сталося. Перший том побачив світ, хоч на нетривкому папері воєнного часу, але в гарній мистецькій обкладинці графіка М. Бутовича.

Другий том автор писав у Ню Йорку вже в мирний час у багатій Америці. Тут, на жаль, не постало таке „Українське Видавництво", як було в Кракові, з новим Сімовичем. Громадські гроші витрачалися на мури, не завжди потрібні, а часом і на фікції. Мелешко приїхав до Ню Йорку з молодою дружиною та двома малими дітьми шкільного віку. Тут же пізніше народився і другий син Борис. Треба було виховувати троє дітей. Дружина, трудівниця, працювала поза хатою, а Фотій Минович став „дженітором" у великому будинку, де мешкала родина. Зимою щодвігодини треба було йти з четвертого поверху у підвал і кидати вугілля у піч під котлом, що огрівав будинок. Під час двогодинної перерви Мелешко й писав другий том „Трьох поколінь". Яке могло бути надхнення і скупчення над мистецьким твором, коли думка не відривалася від котла? Цими обставинами можна й пояснити, що другий том здається ніби трохи слабшим від першого, хоч і в другому не бракує сторінок — перлин поезії у прозі, як ось гимн українському чорнозему в урожайний рік на Херсонщині (ст. 93-94), коли „земля вгиналася під буйним врожаєм". Такий опис степу міг дати лише хліборобський син українського села.

Автор цих рядків мав і має честь та приємність бути кумом Фотія Миновича, його молодший син Борис — мій хрищеник. Через те й були мені відомі подробиці побуту й літературної праці Мелешка. Доки я жив у Ню Йорку, до весни 1956 року, то з кумом частенько вів дружні розмови, потім листувався з ним з Вашінгтону, а зрідка й відвідував у Ню Йорку. Коли Мелешко вийшов на пенсію й позбувся „дженіторки", то в листі писав, що почувається так, „немов вийшов з тюрми". Бувши вже на пенсії, Мелешко пильно працював над продовженням повісти й у 1963 році таки закінчив цю епопею, написавши ще три томи, що залишилися в рукопису.

Крім цього головного твору з селянського життя, Мелешко написав ще чимало оповідань, що друкувалися в поточній пресі. У „Свободі" були Мелешкові статті і більші спогади, як, наприклад, про поета О. Олеся.

Крім мистецької прози, Мелешко написав велику мемуарно-історичну працю „Участь глодосян у визвольній боротьбі у роках 1905-1920". Це твір про рідне Мелешкове величезне село Глодоси над річкою Сухим Ташликом на захід від Єлисаветграду (тепер Кіровоград). Тут автор народився і виріс та став у 1919 році повстанським отаманом.

Юрко Тютюник, заступник командарма Зимового походу, згадує у своїй книжці „Зимовий похід" про Мелешка: „Ще в час боїв з Добровольчою армією на річці Бугові в жовтні 1919 р. до мене зголосився чет. Мелешко з гуртком старшин та козаків, бажаючих перекинутись в тил ворога. Сам чет. Мелешко і його старшини походили з Єлисаветщини, де вже перед тим працювали в повстанцях. Туди вони й помандрували, обминаючи більші загони росіян і винищуючи дрібні загони та адміністрацію... Почалися повстання. Заклекотала Єлисаветщина, маючи центр у м. Глодосах" *).

Ф. Мелешко мав виразний організаційний і військовий хист. З російської армії він вийшов лише в ранзі прапорщика-хорунжого (у галицькій армії — четар), а в його повстанському загоні були старшини й старшої ранги, але вони признавали його авторитет і провід. Коли повстанці вже не могли триматися на Єлисаветщині, то Мелешко свій загін з кількох старшин і коло сотні козаків повів на з'єднання з українським регулярним фронтом на Поділлі. З сутичками, через запілля ворога, Мелешко провів свій загін через Херсонщину, Київщину і на Поділлі на весні 1920 року з'єднався з регулярною армією УНР. Як то звичайно бувало, Головний Отаман привів Мелешків відділ. Згадуючи про цю подію, Мелешко, між іншим, сказав: „Головний Отаман обняв мене..." Це було цілком у стилі сердечности С. Петлюри. Про це, напевно, нікому не сказав Фотій Минович через свою виняткову скромність, лише кумові у розмові міг прозрадить цей „секрет".

Мелешків відділ став основою Куреня Низових Запорожців у Запорізькій дивізії. Командиром куреня був призначений поручник Василь Недайкаша, бо Фотій Мелешко прийшов з незагоєною раною на руці. Під час нічного бою в денікінському штабі, йому прострелено пальці; не мав відповідного лікування і рана довго не гоїлась. У Низовому курені Мелешко, лікуючи пальці, був начальником обозу.

Життя Фотія Мелешка виразно поділяється на дві частини: на рідних землях і на еміграції. У Глодосах ще перед 1905 роком були зародки національної свідомости та революційної діяльности місцевої молоді. Молодий Мелешко став на революційний шлях, за це 18-річним юнаком дістав три роки адміністративного заслання на північ, в Архангельську губернію до Кемі. Тут він не марнує часу і екстерном проходить гімназійний курс. Високу освіту здобуває в Празі. Тут він став українським письменником, хоч писати почав ще на рідних землях.

Під час революції 1917 року став старшиною української армії, потім повстанським отаманом і знову старшиною регулярної української армії. Був він членом партії українських соціял-революціонерів. Але в тій партії він розчарувався і після Трудового Конгресу з неї вийшов. Мелешко був у Києві в січні 1919 року на Трудовому Конгресі і спостерігав на ньому ролю українських есерів, вони були „паралізовані" своїми внутрішніми суперечками. Від них відкололась група т. зв. „боротьбістів", що проповідувала „радянський устрій" та союз з Москвою. Ф. Мелешко їх осуджував, а проти головного ідеолога українського большевизму Володимира Винниченка виступив у пресі. У 1930-их роках він помістив у львівському „Ділі" відвертого листа до В. Винниченка.

Св. п. Ф. Мелешко був милою й симпатичною людиною. Щирість і скромність були головними прикметами його характеру. Скромність бувала часом надмірна, ба перечулена. Л. Полтава писав про нього у статті „Письменник трьох поколінь (до 80-річчя Фотія Мелешка)" у „Свободі", 6-го травня 1969 року.

Писав про творчість Ф. Мелешка й проф. Василь Чапленко. У статті „Від Видавництва" — передмові до другого тому „Трох поколінь" — подано чимало точних відомостей про життя й літературну діяльність автора.

„Три покоління" забезпечили Мелешкові місце в історії української літератури, особливо коли будуть надруковані й три тому цього твору, що тепер у рукопису та машинопису.

Микола Кушніренко

*) Юрко Тютюник. Зимовий похід 1919-20 рр. Перше видання в Коломиї 1923 року; цитата з видання Ню Йорк, 1966, стор. 73-74.

Відбулося посвячення вітражів у церкві св. Івана Хрестителя в Брантфорді

На знімці стоять у першому ряді зліва: Д. Чура, П. Ґапян, Л. Скрипух, голова ЛУКЖ; д-р І. Скрипух, голова церковного комітету; Владика Кир Ізидор, Торонто; А. Чайко, голова ЛУКЖ, Торонто; Д. Гошуляк, Л. Піх, А. Крутиголова. Другий ряд (зліва): А. Ґунт, Р. Піх, С. Вівчарук, П. Вівчарук, С. Касіян, о. диякон Е. Середа, Ю. Бей, Г. Піх, о. парох М. Барабаш, о. диякон Р. Бей, о. М. Байрак, о. Е. Демерага, П. Крутиголова, П. Чура, М. Ґапян, Г. Вояцка.

До значніших подій у житті української католицької парохії св. Івана Хрестителя в Брантфорді, Онт., Канада, що її треба вписати як чергову світлу сторінку до історії згаданої парохії, — є придбання для Божого храму кольоритних вітражів і посвячення їх, що відбулося в неділю, 21-го вересня ц.р., що його довершив Преосв. Владика Кир Ізидор.

Не багато українських церков прикрашено цим декоративним мистецтвом з кольорового чи безбарвного скла, яке, звичайно, сполучене олов'яними рамками, що уложені в фіґуральну або орнаментальну композицію.

Зі знаних церков, що прикрашені декоративно і помистецькому всередині, відомі зокрема львівська Успенська церква і церква св. Духа, що їхні високої мистецької вартости вітражі виконав славетний мистець, маляр і вітражист Петро Холодний, старший, колишній ректор Української Мистецької Академії в Києві, заснованої гетьманом Павлом Скоропадським, та катедра свв. Володимира і Ольги у Вінніпеґу, де численні вітражі виконані частинно мистцем В. Молодожанином, а частинно Петром Холодним, молодшим.

Дев'ять нових кольоритних вітражів у брантфордській церкві св. Івана Хрестителя, спонзоровані брантфордським відділом ЛУКЖ і Т-вом Українське Село — „Україна" (Каравана), що знайшлись обабіч головної нави, доосновно обновили мистецькою красотою той Божий храм, що в ньому довгими роками будуть вони чарувати око учасників Богослужб і принагідних відвідувачів.

Набуття і посвячення вітражів припало у 50-ліття відбудови церкви. Поблагословення довершив Владика по Службі Божій, яку Кир Ізидор відправив у ранніх годинах в неділю, 21-го вересня, в сослуженні о. пароха Володимира Барабаша, о. Мирослава Байрака, душпастиря-сотрудника в катедрі св. Йосафата в Торонто, о. Е. Демерага, капеляна у шпиталі св. Йосифа в Брантфорді, і двох дияконів: Р. Бея і Е. Середи.

Владику Ізидора супроводила з резиденції до церкви процесія і дітвора з квітами, а перед входом до церкви вітав Архиєрея хлібом і сіллю в імені церковного комітету О. Піх та парох о. В. Барабаш в імені цілої брантфордської парохії.

Церква під час Богослужби була вщерть виповнена парохіянами і багатьома гістьми з інших місцевостей. Під час Служби Божої Владика виголосив також архиєрейське слово, що теплими акордами відзивалось з уст промовця, бож до брантфордських парафіян промовляв колишній парох церкви св. Івана Хрестителя.

Сама Архиєрейська Служба Божа, як також і акт посвячення вітражів та величавий бенкет з мистецькою частиною в парафіяльній залі по Службі Божій зробили велике враження на гостей не-українців, зокрема на представників англомовної преси: „Брантфорд Експозітор" і „Брант Нюз", та місцевої телевізії, які помістили великі світлини з коментарями про окремі фрагменти небуденної імпрези в українській католицькій парохії.

Святковий бенкет відбувся в змодернізованій парохіяльній залі, яку виповнили парохіяни, гості і представники організацій. Бенкетом проводив голова церковного комітету д-р Іван Скрипух, якому, в першу чергу, як дуже активному і жертвенному голові церковного комітету і на протязі кількох років голові дуже успішної брантфордської „Каравани", при щирій співпраці з о. парохом, парохіянами та своєї дружини Лідії, не менш активної голови парохіяльного жіноцтва у відділі ЛУКЖ, належиться признання за придбання вітражів для церкви.

Гості чи представники зложили усні привіти чи промовляли, а два письмові привіти надійшли від о. С. Столярчука, попереднього пароха в Брантфорді, і о. Т. Рудника з Ватерфорду. З-поміж промовців слід згадати д-ра І. Скрипуха, голову церковного комітету, який, вітаючи теплими словами Владику і всіх учасників цього парохіяльного свята, подав також коротку історію розвитку парохії св. Івана Хрестителя в Брантфорді, зокрема за декілька останніх років, як також відчитав листу жертводавців на вітражі.

Не менш щирими та вдячними словами на адресу Владики Кир Ізидора і всіх учасників, зібраних на цій імпрезі, промовив також о. парох В. Барабаш, який, дякуючи Всевишньому Господеві й Пречистій Діві Марії за опіку і ласки, якими обдаровують Вони брантфордську парохію, висловив свою особисту і усіх парохіян радість Владиці за його участь у цій парохіяльній імпрезі, та признання парохіянам за придбання вітражів, що є не тільки прикрасою храму Божого, але також черговим осягом розвитку парохії, зокрема завдяки жертвенности парохіян та їхньої любови до своєї церкви.

Під час бенкету виступив танцювальний ансамбль під кер. Лідії Скрипух.

Окремо зарезервований стіл на бенкеті мали піонери парохії, в імені яких промовляла М. Данкевич.

На закінчення бенкету промовляв один із перших колишніх піонерів брантфордської парохії — Владика Кир Ізидор, який з помітним зворушенням згадав про піонерські роки, коли був парохом у тому ж Божому храмі, що з убогої скромної церковці за недовгі роки, за Божим благословенням, розвинулась до однієї із помітніших парохіяльних церков, а її парафія збагатилася численними парафіянами; виявляється частими релігійно-культурними імпрезами, втішається духовим і матеріяльним розвитком та як храм Божий української католицької брантфордської громади неодним осягом, чим зроджує подив і в українських співгромадян Брантфорду та його околиць. Щедрими оплесками нагородили присутні свого Архиєрея, що завітав до них, щоб посвятити вітражі й зустрітися з ними.

Кінцевою молитвою, яку перевів о. М. Байрак, закінчено цей святковий бенкет, що його учасники розходились додому з радістю в серці за чергове досягнення їхньої парохії.

Торонтонець

Служба Божа XУII Століття

У місті Новий Сад в Югославії у бібліотеці „Матіце Сербске" знайдено збір п'ятиголосних концертів церковної музики. Автор цих композицій невідомий. Одначе, стилістика і п'ятиголосний склад цієї музики доказують, що це — композиції XУII стріччя, перевезені науковцями з Могилянскої академії у Києві, яких сербський митрополит 1738 року запросив до королівської школи.

Цей скарб творів церковної музики включає п'ятиголосну хорову музику до Служби Божої. Д-р Мирослав Антонович з Утрехту (Голляндія), відомий музиколог і диригент Візантійського хору, який недавно виступав в Канаді, набув ці твори, виконав їх транскрипцію і склав у партитуру. Це уможливило Колеґ св. Андрея, при допомозі д-ра Павла Маценка, проф. Сергія Яременка і Юрія Гнатюка, видати вперше цю п'ятиголосну Партесну Службу Божу, щоб показати сучасному світові досягнення українського вокального мистецтва в XУII ст. і зберегти їх для майбутнього.

Цю вартісну, гарно видану книжку можна набути в Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу.

Д-р П.А. Кондра,
принципал Колеґії

„Книжка..."

(Продовження зі стор. 2)

В американській свідомості українці майже не існують, — продовжує далі „Культура". — Їх уважають звичайно за росіян. Щодо білорусів, то через те, що англійська мова перекладає це слово „білі росіяни" (White Russian або Byelorussian), цілковито нема розрізнення поміж ними й справжніми росіянами.

Книжка Витвицького є першою спробою розбиття цієї постави і введення етнічного (слов'янського, польського, українського, білоруського) пункту бачення до тієї великої сукупности пунктів бачення, з яких складається американська демократія. Через те, що за Витвицьким стоїть правда, він має шанси зробити перший пролім у ігноранції або байдужості (радше злій волі) американців. Впроваджування в американську свідомість відомости про те, що поляки, українці й білоруси спільно втратили десять мільйонів громадян безсумнівно відбилося б позитивно на відношенні більшости американців до слов'янських етнічних меншин і послабило б несвідомі часто практики дискримінації у відношенні до цих меншин. Вплив цієї книжки буде ще більш додатній, якщо члени цих етнічних груп займуться її спопуляризуванням, рецензіями для щоденної преси і поширенням її по бібліотеках", — кінчає Селлі Босс свою характеристику цієї прецінної піонерської праці молодого науковця д-ра Богдана Витвицького Далі в дальшому тягу своєї рецензії-статті присвячує авторка увагу вдумливому обговоренню складної проблеми не-англосаксонського населення в ЗСА, із ерудицією й глибиною розуміння цієї важливої проблеми Америки, у якій цілковито занурений і наш, український, тут загал. Стаття варта того, щоб її в „Культурі" прочитали всі ті українці, які розуміють польську мову.

З ПРИВОДУ ЖАЛОБНИХ ВІДПРАВ ЗА ДУШУ колишнього голови Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку,

сл. п. інж.

ІВАНА ЖУКОВСЬКОГО

запланований на п'ятницю, 5-го грудня ц. р. АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР ОСТАПА ТАРНАВСЬКОГО

не відбудеться.

УПРАВА ЛМК

Клівлендська Округа...

(Продовження зі стор. 1)

44,737,000 долярів, виказавшись зростом на понад один мільйон долярів від серпня 1979 року; що за вісім місяців в 1980 році в порівнянні з подібними вісьмома місяцями в 1979 році, вкладки зменшилися на 38,000 дол., причиною чого — частково була втрата в членах, а частково — спізнення з членськими вкладками деяких великих Відділів; що прибуток із інвестицій зріс на 246,000 дол., а загальний прибуток збільшився на 282,000 дол. Загальні видатки збільшилися на 193,000 дол., а грошові звороти — на 68,000 дол. Д-р Флис також сказав, що УНСоюз на протязі перших 10 місяців цього року виплатив 300,000 долярів на видатки В-ву „Свобода" і на цьогорічний Стипендійний Фонд УНС для здібних і пильних студентів, який збільшився до 34,000 дол., що приблизно є на 12,000 долярів більше від попереднього року. Він теж висловив надію, що Стипендійний Фонд УНС щорічно зростатиме.

Якщо мова про Українську Будівлю УНС, то прибуток за її винайм виносив 1,461,000 дол., тобто приблизно був більший на 171,000 дол. від прибутку в 10-ох місяцях в 1979 році, принісши 240,000 чистого зиску.

Виплата 701,000 дол. у відсотках включає відсотки УНС на 1979 рік, як також 128,000 дол. на конто відсотків УНС за 1980 рік. Д-р Флис також подав повний звіт про поновне фінансування Української Будівлі борговими зобов'язаннями від членів, які то зобов'язання дозріли в жовтні 1979 року. Він висловив признання тим членам, які мають свої інвестиції в УНС, ствердивши, що сума 4,000,000 дол. з 6,000,000 дол. дуже допомогла у фінансових справах цієї будівлі, що засвідчує, яким великим довір'ям і пошаною втішається УНС поміж своїми членами. Д-р Флис також пригадав, що УНСоюз добровільно платить своїм членам 10 відсотків річно від боргових зобов'язань, та що УНСоюз і далі приймає цього роду інвестиції.

Торкнувшись організаційних справ УНС, і добавивши до цього, що вже сказав В. Ліщинецький, д-р Флис закликав кожного члена й організатора допомогти УНСоюзові в 1980 році, що сьогодні зокрема є на потребу. Він повторив, що УНСоюз мусить здобути 4,000 членів річно, щоб заповнити прогалину по втраті в членстві, яке кожнорічно вибуває з рядів союзової родини.

Відтак В. Ліщинецький сказав, що М. Кігічак, довголітній секретар 240-го Відділу, відходить на емеритуру, залишаючи клівлендський терен; він переноситься до Биртону, Вашінгтон. Він побажав М. Кігічакові і його родині якнайкращого здоров'я та успіхів у житті, а всі присутні відспівали йому многолітствіє. В. Ліщинецький висловив також свій жаль із цієї причини, що такий добрий організатор як М. Кігічак, який приєднував щорічно до УНС понад 25 членів, покидає цей терен.

Відтак д-р І. Флис в імені Головного Екзекутивного Комітету УНС та від Організаційного Відділу — в імені неприсутнього головного організатора — Василя Оріховського — побажав теж М. Кігічакові „многих літ" та водночас висловив йому подяку і признання за його повну посвяти працю для УНСоюзу на пості секретаря, організатора, та передусім ревного й активного працівника для УНСоюзу. В нагороду за довголітню працю М. Кігічака на союзовій ниві д-р Флис вручив йому плякету та золотий годинник з написом: „Від УНС, 1980, з подякою".

Відтак відбулася дискусія, під час якої порушено проблему втрати членів і рівночасну запобіжну акцію в цьому напрямі; відкликання виплати премій сеньйорам; ініціятиву і переведення секретарських курсів по Округах; побудову дому для сеньйорів, а з цим і допомогу в цій справі — поверненням членських дивіденд, як також заторкнено справу затруднення молодших і старших організаторів для нав'язання контакту з усіма українцями.

Р. Почтар, який вперше прибув на збори клівлендського Окружного Комітету, порушив справу XIII Конґресу Українців Америки. Він скритикував поведінку делегатів УНС під час цього Конґресу і заквестіюнував право д-ра Флиса проголосити „Заяву" під час Конґресу, мотивуючи це тим, що з цією заявою не погоджувалися деякі члени Головного Уряду. Д-р Флис відповів, що не було потреби радитися з усіма членами Головного Уряду, тому що вони бувши делеґатами інших організацій — не були речниками інтересів УНСоюзу на Конґресі. Делеґати мали повне право вийти зі залі, бо там потоптано права і привілеї УНСоюзу і українсько-американської спільноти.

Д-р Футей представив присутнім резолюцію, в якій сказано, що Головний Екзекутивний Комітет УНС повинен негайно зайняти пости призначені для УНС в керівних органах УККА. Цю резолюцію прийнято більшістю голосів. Вкінці д-р Футей сказав, що ця резолюція була тільки дорадчою.

Після закриття нарад присутні не розходилися і ще приблизно годину обговорювано союзові справи, як також перебіг XIII Конґресу Українців Америки.

На Сході...

(Продовження зі стор. 2)

виборах, висунула альтернативу до концепції автономії палестинця в Ізраїлі, як це передбачував договір у Кемп Дейвіді, і погоджується на зворот Йорданії якоїсь частини західнього берега Йордану. Альтернатива приємна не лише Йорданії, але й іншим арабським державам, власне учасникам наради в Аммані, з якою могли б погодитися й ізраїльці, забезпечивши собі стратегічно-оборонні вимоги.

Ясне, що з тим розвіюється „срібний сон" Арафата про самостійну державу, а Москви про казкову базу в середині арабського світу. Одначе Москва зробить усе можливе, щоб припинити такий розвиток подій.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Другий світовий конкурс для молоді ім. Марусі Бек

Проголошення II конкурсу для молоді — „Україна в англомовних виданнях", відбулося у кінці 1979 року в українській пресі по всьому вільному світі. Конкурс охоплює українську молодь від 14-ти до 24-ох років.

Учасники конкурсу повинні слідкувати за доступною для них англомовною пресою від 1-го січня до 31-го грудня 1980 року, збирати всі матеріяли, які відносяться до України й українців та оформлювати їх у збірники. Після закінчення цього терміну, збірники слід відсилати до Комітету Світового Конкурсу для молоді не пізніше 31-го березня 1981 року, на адресу: Ukrainica, 3061 Firestone Dr., Sterlings., Mich., 48077.

Оцінюватиме збірники та призначатиме нагороди жюрі у складі: мгр Володимир Баран, голова, мгр Віра Андрушків, інж. Іван Галич, мгр Таїса Розгін, д-р Валентина Савчук, члени.

Для найкращих збірників визначено нагороди у такій сумі: перша нагорода — 500 друга — 300, третя — 200 долярів. Крім нагород, ще будуть грошові відзначення для кращих збірників.

Пригадуємо, що українські видання англійською мовою та переклади з української на англійську мову виключаються із джерел для конкурсу.

При цій нагоді, подаємо ще раз імена нагороджених учасників I конкурсу для молоді „У пошукуванні України в англомовних виданнях", який відбувся у 1978 році: Роман Василин (Енсіно, Каліфорнія), отримав першу нагороду; Олександер Прончік (Асторія, Ню Йорк) — другу; Донна Несторович (Воррен, Мічіґен) — третю. Відзначення у сумі 75 долярів отримали Тарас Коновал (Арлінгтон, Ілліной) та Ірина Смик Детройт, Мічіґен. Всім іншим учасникам фундаторка I конкурсу д-р М. Бек особисто подарувала книжку „Українці в Америці" Мирона Куропася.

Завдання конкурсу для молоді „Україна в англомовних виданнях": зацікавити й זактивізувати українську молодь стежити за появою коментарів про Україну й українців в англомовній пресі держав вільного світу та цим поширювати свій національно-політичний світогляд, виробляти думку, пізнавати українські проблеми в насвітленні цієї преси. Озброєна поширеною, таким чином, обізнаністю з українським питанням молодь зможе принести чимало користи для української справи і в суспільстві держави своєї приналежности, і в українському громадському житті. Надіслані збірники створять цінний архів матеріялів, на якому зможуть базуватися огляди думки в англомовній пресі про Україну та українців у даний період часу, скільки та в якому аспекті було приділено нам уваги в країнах вільного світу, як також цей архів буде джерелом для майбутніх дослідників та істориків.

Українська радіогутірка в Олбанській окрузі

Вотервліт, Н.Й. (І.Д.) — Дуже популярні в Америці різнорідні радіогутірки (ток-шов) користуються популярністю у багаточисленних слухачів і викликають зацікавлення серед населення. Заходами голови 99-го Відділу СУА у Вотервліті мгр Тані Дурбак у середу, 22-го жовтня від години 12.30 до 2-ої по полудні відбулася українська радіогутірка у програмі "ток-шов" на радіостанції WGY (на хвилях 810), що її веде Елі Тенкін у Скенектади, Н.Й., від понеділка до пятниці.

Мгр Т.Дурбак коротко розказала про Україну, про українські традиційні страви, що переходять з роду в рід. Українські матері і бабуні вчать своїх доньок і внучок варити українські страви, які користаються великою популярністю у світі. Заповідачка Елі Тенкін і багато слухачок ставили різні запитання. Запитували українки, жінки українського походження, які пригадали собі, як їхні матері й бабуні варили борщ, пироги, голубці, просили переписів.

Один новий емігрант з-під Києва пригадав, як варили в Україні та не щадив слів признання українському куховарству. Мгр Т.Дурбак передала Е.Тенкін переписи українських головних страв, щоб вона переслала їхні відбитки численним бажаючим їх придбати.

Це була добра пропаганда українського куховарства, а при тому виявилося велике зацікавлення українськими справами.

Наші союзянки повинні використовувати такі добрі нагоди, як "ток-шов", щоб ширити пропаганду не тільки про українське куховарство, але і про мистецтво, культуру та інші осяги українського жіноцтва. Не тільки з нагоди річних свят, але й при всіх нагодах треба поширювати знання про Україну, бо "добрі сусіди" вкрали багато українського, навіть із ділянки куховарства. На міжнародних фестивалях польки продають "пєрогі" і "голомбкі", а "рашен лейдіс" (деякі з лемківського роду!) продають борщі "варєнікі" як свої національні страви.

Вкінці варто пригадати, що мгр Т.Дурбак мала вже кілька успішних радіогутірок на різні теми та має можливості їх продовжувати, завдяки своїм добрим зв'язкам. Українські жінки й дівчата, що добре володіють англійською мовою, повинні брати участь у таких "ток-шов", мати свої радіогутірки. Це робить великий вплив на жінок українського роду, мішані подружжя та взагалі на населення країни нашого поселення.

І.Дурбак.

ПРЕЗИДЕНТ-ЕЛЕКТ РОНАЛД РЕҐЕН буде гостем міста Ню Йорку на протязі трьох днів, від понеділка, 8-го до середи, 10-го грудня ц. р. Метою його приїзду є переговори з провідними республіканцями і зустрічі з багатьма офіційними особами у справі затіснення зв'язків з ними і новою адміністрацією у Вашінґтоні.

Ділимося сумною вісткою з Приятелями, що дня 2-го грудня 1980 року, ненадійно, відійшов у Вічність

бл. п.

Інж. АНАТОЛІЙ ВАСИНЧУК

проживши 63 роки.

Горем прибиті:
дружина — ІРИНА
донька — ОЛЕНА
брат — ВІКТОР
і Родина

ВІДДІЛ ОбВУА в НЮ ЙОРКУ

ділиться сумною вісткою з своїм Членством та з Українським Громадянством, що в суботу, 15-го листопада 1980 року, відійшов у Вічність, довголітній член ОбВУА

сл. п.

ІВАН ДЗЯДІВ

Цією дорогою висловлюємо глибоке співчуття Дружині і Синові з Родиною.

Управа ОбВУА в Ню Йорку

Ділимося сумною вісткою з Членством УМХС, Українським Громадянством, Прихильниками, Добродіями та Жертводавцями, що у вівторок, 14 жовтня 1980 року, відійшов у Вічність, на 89-му році життя

бл. п. проф. д-р мед.

ЯРОСЛАВ ГИНИЛЕВИЧ

ЛИЦАР — КОМАНДОР ОРДЕНУ СВ. СИЛЬВЕСТРА ПАПИ

Покійний був 29 років головою Української Медично-Харитативної Служби (колишній Український Червоний Хрест, лікарем Української Галицької Армії та Народної Лічниці у Львові, професором і деканом Медичного Факультету Львівського Університету, професором та деканом фармацевтичного факультету Українського Технічно-Господарського Інституту, членом Української Могилянсько-Мазепинської Академії Наук, почесним членом та почесним головою УМХС, членом багатьох релігійних, культурно-освітніх і суспільно-громадських організацій.

ПОХОРОН відбувся у понеділок, 20-го жовтня 1980 р., о год. 13:30 на новій частині „Вальдфрідгофу" в Мюнхені.

Того ж дня, о год. 9-ій Владика Платон Корниляк відправив у катедральному храмі при Шенштрассе 57 — ЗАУПОКІЙНУ АРХИЄРЕЙСЬКУ СЛУЖБУ БОЖУ.

Головна Рада й Управа

УКРАЇНСЬКОЇ МЕДИЧНО-ХАРИТАТИВНОЇ СЛУЖБИ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями й Українською Громадою, що у четвер, 4-го грудня 1980 року відійшов у Вічність

професор інженер архітект

бл. п.

ІВАН Е. ЖУКОВСЬКИЙ

народжений 4-го березня 1901 року в м. Кітсмань, Буковина

В Україні: голова Т-ва Українських Інженерів, голова Союзу Архітектів Буковини, Генеральний Секретар Української Національної Партії, батько Українського Академічного Товариства „Чорноморе" в Чернівцях та мистецький керівник Українського Професійного Театру; в ЗСА: голова Центрального Об'єднання Буковинських Українців, б. голова Централі Товариства Українських Інженерів, б. голова хору „Думка" і дириґент жіночого хору „Думка", член-кореспондент УВАН, член НТШ та б. голова Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку.

Безмірним горем прибиті:
ІРИНА — дружина
МИКОЛА — брат
шваґри:
ВОЛОДИМИРА І ЗЕНОВІЙ ҐІЛЬ з сином ІГОРЕМ
ОЛЬГА І РОМАН КОБРИН зі сином РОМАНОМ
Братова, Кузени та ближча і дальша Рідня в ЗСА, Україні й Европі

ПАРАСТАС в п'ятницю, 5-го грудня 1980 року в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку, о год. 7:30 веч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 6-го грудня 1980 р., о год. 8:30 ранку, з того ж похоронного заведення до Церкви-Пам'ятника св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., де о год. 10-ій буде відправлена СЛУЖБА БОЖА, а опісля ПОХОРОН на цвинтарі св. Андрія.

„День Союзянки..."

(Продовження зі стор. 3)

цю збірку, можна було сміло сказати, що М. Струмінська — ентузіястка народного мистецтва, присвячує багато часу опрацьованню й композиції вишивки, щоб задержати її своєрідність, чистоту й красу. Присутні насолоджувалися красою експонатів, що їх граційно моделювали членки 46-го Відділу Уляна Бабюк, Оксана Кулик і Оксана Шевчин.

Молоденька піяністка Марія Бах, дочка членки 47-го Відділу, чарувала присутніх грою на фортепіяні, цим доповнюючи високий рівень цікавої імпрези.

Присутні розійшлися з почуттям приємно проведеного дня, а членки СУА з вірою, що гасла і заклики подані на цьому святі, знайдуть відгук у серцях громади Рочестеру й допоможуть у приєднанні нових членок і заохотять батьків присилати своїх найменших до Світлички Союзу Українок Америки.

Галина Павлічко

Фестиваль дитячого мистецтва в Чікаґо

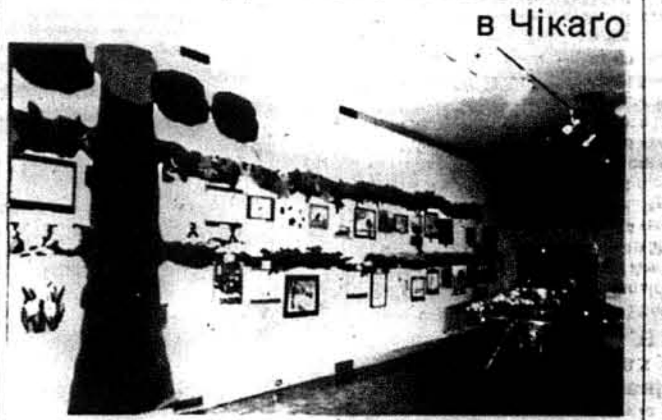

Фото: Дитяча виставка в Чікаґо

Імпреза, присвячена мистецтву української дітвори, що відбулася 1-го листопада ц.р. в Чікаґо, залишилася приємним спогадом у пам'яті приблизно сотні українців, які брали участь у цьому веселому святкуванні. Головним чином, це була виставка творчости дитячого хору „Молода Думка", зокрема співу, малюнків і рисунків юних членів хору. Взагалі, це вперше в Чікаґо українська дитина мала можливість виявити себе в чисто мистецькій формі.

Виставка відбулася в Українському Інституті Модерного Мистецтва під наглядом керівників „Молодої Думки" та інших осіб: Роман Заяць, опікун хору; Галина Грушецька, адміністратор, Марина Скляр, дириґент; Марта Стадник, акомпаньятор; Олександра Дяченко-Кочман, мистецьке оформлення виставки; Дзвінка Стайфел, Олександер Сушко.

Своєю барвистістю та ориґінальністю ці мистецькі спробу українських дітей у віці від 5-ти до 13-ти років викликали у публіки захоплення красою дитячої уяви. Першою точкою програми був огляд дитячих картин. Тут можна було побачити різне—краєвиди, квітки, тварини, побутові сцени („Приходьте в гості", „Знайомство") й портрети.

Навіть був зображений далекий космос, наприклад, в малюнку „Міжпланетарний лет". Велика більшість картин зосереджувалася навколо загальної теми „Природа в її чотирьох порах року", а це була особлива атракція образотворчої частини виставки. Посередині широкої стіни наклеєне дерево, зроблене з брунатного паперу, із стовбура виростали чотири гілки, які розтинали стіну на чотити частини.

В кожній частині знаходились малюнки з зображеннями даної пори року. Весна, наприклад, виступала в таких малюнках: „Квіти з мого городу", „Пахне весною", „На свято мами", „Зацвіли поля" тощо. Літо було зображене в малюнках „Літо в горах", „Літо в саду", „Рожі" „Дідусів садок" і інших, а осень в малюнках: „Гарбузи на тину", „Достигають яблука", „Осінь з мого вікна", „Листопад". Накінець тема зими домінувала в таких творах: „Маємо ялинку", „Зима на моїй вулиці", „Діти на санках", „Різдво в лісі".

Кожний малюнок або рисунок виявляв певну мистецьку індівідуальність. Найцікавіше те, що ці діти не мали ніякої мистецької освіти, крім 11-річної Ліди Висоцької, яка вже три роки вивчає мистецтво. Іншим учасникам невідомі правила лінії, тіні, кольору тощо. Творячи свої картини, вони керувались підсвідомим імпульсом уяви. В своїм „слові" про значення мистецького досвіду для дітей Дяченко-Кочман правильно сказала, що ми повинні цю уяву українських дітей вишколювати й розвивати.

Після огляду картин почалася на сцені головна програма, з такими точками: хор із солістами заспівав кілька гарних пісень і одна з членів деклямувала вірш про лисицю-ученицю.

Опісля управа хору роздала нагороди малярам за композиції, за ориґінальність та інші катеґорії. Найчарівнішим було те, що два „марсіяни" відвідали залю; вони, мабуть, прилетіли з Марса в рідним міжпланетарнім кораблі. Корабель спочатку стояв за завісою. Завіса піднялася у супроводі інструментальної версії „Пісні про Акваріюса", і на сцені появилися дві дівчини-марсіянки, танцюючи по-марсіянськи. Ця точка всім дуже сподобалася.

Надіємося, що ця імпреза тільки початок, що в майбутньому будуть ще більші можливості для української дітвори показати свій мистецький талант. Любов до мистецтва виховує у людини любов і пошану до всього тривалого й гарного в народі й у житті. Цю любов слід плекати і розвівати насамперед у наших дітей.

Марта Кухар

УНМузей в Чікаґо відбув загальні збори

У неділю, 26 жовтня ц.р., відбулись чергові загальні збори Українського Національного Музею. Збори відкрив діючий голова мгр Е. Басюк, який зголом подав огляд діяльности Музею за останні два роки, що були переломовими в житті цієї важливої національної інституції українського Чікаго. Велика заслуга в цьому попереднього голови св.п. д-ра Романа Вереса, який зумів не тільки підібрати відповідний до співпраці апарат, але й подбав теж про те, щоб Музей, як осередок української репрезентативної культури, визнали міські і стейтові чинники.

І так, у звітовому періоді далі розбудовано довідковий осередок, закінчено впорядкування мистецьких збірок, продовжувано працю над архівними матеріялами і каталогуванням книжкового фонду. У Музеї постійно працювали чотири працівники, які, за скромною винагородою з фондів міста, жертвенно працювали над покращанням його послуг. Мгр Е.Басюк відмітив досить велике зацікавлення експонатами Музею, зокрема відвідувачами не-українцями, та, на жаль, мале зацікавлення своїми громадянами. Разом за два останні роки відвідало Музей 1470 осіб, а в цьому велика заслуга відділу культури міста Чікаго, який включив наш Музей у список гідних уваги і зацікавлення станиць етнічної культури. Зацікавлення бібліотекою й архівом Українського Музею зростає також поміж української студентської молоді, яка користується музейними збірками, а зокрема бібліотекою, для своїх університетських праць.

Зі свого боку Управа Музею дбала про контакти з українським громадянством за допомогою радіо, преси і особистих розмов. Наприкінці свого звіту, голова висловив подяку українському громадянству, яке постійно жертвує на потреби Музею, й позитивно відгукується на щорічні збірки біля українських церков, та зазначив, що позитивним явищем є факт приєднання до співпраці у цьому важливому осередку української культури восьми молодих осіб.

Звіти діючого голови доповнили Рома Турянська, секретар; Петро Ґула, скарбник; Рома Дмитерко, бібліотекар, і Володимир Засадний, господар Музею, який, справді по-батьківському впродовж 20 років опікується господарськими і адміністаційними справами Музею.

На гарний розвиток цієї нашої національної інституції вказала теж Контрольна Комісія, що відмітив у своєму звіті її голова Петро Семків.

Зголом слідувала коротка, але речева дискусія, під час якої зі словом признання для пророблeної праці виступив проф. Мирослав Семчишин, який, між іншим, вказав на два основні фактори добре зорганізованої безперебійної праці Музею після смерти її дуже заслуженого голови д-ра Р. Вереса і на факт признання Музеєві статусу репрезентативної української установи культурного порядку зі сторони стейтових і міських чинників. У цьому, безпечно, заслуга фахового проводу Музею і його ідейних співробітників.

Загальні збори закінчились вибором керівних органів. Очолена д-ром П. Пундієм Номінаційна Комісія запропонувала новий склад Управи і Контрольної Комісії, а учасники зборів одноголосно його прийняли. До нової Управи Музею вибрано: мгр Еміль Басюк—голова; Тарас Дрозд— заступник голови; Юлія Назаревич—секретар-скарбник; заступник—Уляна Ліськевич; Петро Ґула—книговод; А. Кульчицька— опікун музейних збірок; д-р Роман Ткачук—архівар; Євгенія Верес —архівар; Ляриса Кецала—бібліотекар; Володимир Засадний—господар.

До Контрольної комісії вибрано: А.Атановського, О.Казанівського і П.Семкова. Крім цього, вибрано Організаційну раду у складі: М.Домашевський, С.Іллюк, Т.Дрозд; Фінансову раду: Л.Струк, П.Семків, Р.Мартинюк, В.Слободян, Н.Іванків.

До референтури і зовнішніх зв'язків увійшли: д-р П. Пундій, проф. М.Семчишин і С.Касіян. Окрім того, відчитано листу осіб, які погодилися черґуватись у неділю й свята, коли Український Музей відвідуватимуть зацікавлені особи чи організовані групи людей.

Зборами, в яких брало участь 35 осіб, проводила Президія в складі: проф. Мирослав Семчишин, голова, і Мирослав Маланюк, секретар.

М.С.

В ТОРОНТО ПОМЕР СВ. П. МҐР ВАСИЛЬ ВОЛИЦЬКИЙ

Торонто, Канада. — В середу, 3-го грудня 1980 року, тут помер св. п. мгр Василь Волицький, народжений 27-го серпня 1897 року у селі Волинів біля Жидачева в західніх областях України. Молодим юнаком він вступив до УГА та перейшов з тією армією трикутник смерти. Покійний студіював на тайному університеті у Львові, а потім в Ґрацу, Австрія. Учителював в українських гімназіях в Рогатині і Золочеві, був посадником міста Жидачева в роках 1941-1944, а потім на еміґрації вчителював у Бравншвайгу, Німеччина і був директором курсів українознавства ім. Ю. Липи в Торонто, інспектором українських шкіл в Онтаріо, головою крайового шкільного осередку при КУК в Торонто.

Похоронні обряди були заплановані на суботу, 6-го грудня ц.р., з церкви св. о. Миколая в Торонто, а потім на цвинтар Йорк. Залишив в жалобі дружину Ліду з Бачинських, дітей: Христину Ференцевич, Марту Винницьку, сина Нестора з родинами та ближчу й дальшу родину в Україні і ЗСА.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИКОЛА МЕДИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 277 св. Івана Хрестителя в Гартфорді, помер на 67-му році життя. Нар. 1912 р. в Підкаміню, Броди, Україна; членом УНС став 1949 р. Залишив у смутку дружину Ольгу, брата Тадея, дві сестри, брата в Україні й інших членів родини. Похорон відбувся 12 серпня 1980 р. на цвинтарі Ґлястонбері.

Вічна Йому Пам'ять!
Ів. Кравець, секр.

• REAL ESTATE •

• HELP WANTED •

• FUNERAL DIRECTORS •

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 13-го ГРУДНЯ 1980 р.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва ім. І. Франка, 266-ий Відділ, о год. 7:30 веч. в домі Укр.-Амер. Горож. Клюбу при 3-5 Теллер вул. На порядку: вибір Управи на 1981 р., внески, запити та дискусія. Приявність всіх чл. обов'язкова — С. Когут, предс., М. Кривулич, касир, В. Варшона, секр.

• REAL ESTATE •

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!